

SUVARNAPRABHĀ.

सुवर्णप्रभा

ॐ नमः श्रीसर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः ।
नमः श्रीभगवत्यै आर्यप्रज्ञापारमितायै ॥

तद्यथा ।

श्रुतिस्मृतिगतिविजया(थ). स्वाहा ॥

श्रुतं मयैकसमये गृध्रकूटे तथागतः ।

विजहार धर्माधातौ गम्भीरे बुद्धगोचरे ॥

बोधिसत्त्वसमुच्चयया महाकुलदेवतया सरस्वत्या च महादेवतया श्रिया च महादेवतया
दृढया च महापृथिवीदेवतया क्षारीत्या च महादेवतया । स्वप्नमुखाभिर्महादेवताभिरनेकदेव-
नामपक्षराक्षसगन्धर्वाधुरगस्त्रकिन्नरमहोरगमनुष्यामनुष्यैः साह्वम् । अथापुष्पान् श्रान्त्यो
भगवन्तमेतदवोचत् किं तेषां च भगवन् धर्मविनयो भविष्यतीति । भगवानाह
शायाभिः

येन दुःपृच्छया विरजस्कं समाधिं धर्मसारं प्रतिष्ठितम् ।

शुद्धेषु विरजस्केषु बोधिसत्त्वोत्तमेषु च ॥

निदानं सूत्रराजेन्द्रस्वर्णप्रभाषोत्तममिदम् ।

ततो गम्भीरश्रवणेन गम्भीरश्रुपपरीक्षणेन ॥

दशदिक्षु च तिसृषु बुद्धैरधिष्ठानमधिष्ठितम् ।

श्रद्धोभ्यराजः पूर्वस्निग्धचिषे रत्नकेतुना ॥

पश्चिमायाममिताभ उत्तरे दुन्दुभिखरः ।

तं प्रवक्ष्याम्यधिष्ठानं मात्रज्यदर्शनोत्तमम् ॥

सर्वपापविनाशार्थं सर्वपापक्षयङ्करम् ।

सर्वसौख्यप्रदातारं सर्वदुःखविनाशनम् ॥

मूलं सर्वज्ञतत्त्वस्य सर्वश्रीमत्तद्भूतम् ।
 उपहृतेन्द्रिया ये हि मत्वा नष्टा हतायुषः ॥
 अलक्षणापरिविष्टा* हि देवतासु पराङ्मुखाः ।
 कान्तया ये जना निष्ठाः कुटुम्बादिष्वपद्रुताः ॥
 परस्परविरुद्धा वा अर्थनामैरूपद्रुताः ।
 शोकायामेऽप्यनर्थं च भयव्यमन एव च ॥
 यहनच्चभीता ये क्रान्ता वा दारुणग्रहैः ।
 पापकं पश्यन्ति स्वप्नं शोकायामसमुच्छ्रितम् ॥
 तेन सुप्त्नानशुचिना श्रोतव्यं सूत्रमुत्तमम् ।
 शृण्वन्ति य इदं सूत्रं गम्भीरं बुद्धगोचरम् ॥
 सौमनस्काः प्रसन्नाद्याः शुचिवस्त्रैरलङ्कृताः ।
 तेषां सर्वं तथा नित्यमुपसर्गाः सुदारुणाः ॥
 तेजसा वास्य सूत्रस्य शाम्यन्ते सर्वप्राणिनाम् ।
 श्रपन्ते लोकपाला हि सामात्याः मणेश्वराः ॥
 तेषां रक्षां करिष्यन्ति द्यनेकैर्यज्ञकोटिभिः ।
 सरस्वती महादेवी तथा श्रीर्जयवासिनी ॥
 हारीती भूतमाता च वृद्धा पृथिवीदेवता ।
 ब्रह्मेन्द्रैस्त्रिदशेन्द्रैश्च महद्भिः किञ्चरेश्वरैः ॥
 गरुडैस्त्रैस्तथा भाङ्गैश्चलगन्धर्व्वपद्मगैः ।
 ते च तत्रापसङ्गम्य समैन्यबलवाहनाः ॥
 तेषां रक्षां करिष्यन्ति दिवारात्रौ ममाहिताः ।
 इदं सूत्रं प्रकाशिस्ये गम्भीरं बुद्धगोचरम् ॥

* अलक्षणापरिविष्टाः जननीका रत्यर्थः ॥

रहस्यं सर्वबुद्धानां दुर्लभं कल्पकोटिभिः ।
 देवनागमनुष्यैश्च किञ्चरासुरगुह्यकैः ॥
 पुण्यस्कन्धमपर्यन्तमसंख्येयमचिन्तितम् ।
 तत्तेषां प्रसृतं भाति कृतपुण्येन प्राणिनाम् ॥
 प्रगृहीता भविष्यन्ति सर्वबुद्धैर्दिगास्थितैः ।
 गम्भीरचरितैर्विश्वबोधिमत्सेस्तथैव च ॥
 बौद्धचौवरप्रादृत्या सुगन्धजलपावनेः ।
 मैत्रचित्तं समुत्थाय पूजितव्यमतञ्जितैः ॥
 विमलं विपुलं चिचमात्मानं प्रकरिष्यति* ।
 प्रसादयंश्चैतानि शृणुहि सूत्रसुत्तमम् ॥
 स्वागतं च मनुष्येषु सुरस्यं मानुषं फलम् ।
 सुजीविताश्च जीवन्ति सूत्रं शृण्वन्ति ये श्विदम् ॥
 उन्नक्तुश्लमूलास्ते बहुबुद्धस्य सेवकाः ।
 येषामिदं कर्णपुटं देशितं संप्रविशति ॥ इति ।

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रराजनिदानपरिवर्त्तं

नाम प्रथमः ॥

तेन खलु पुत्रः कालेन समयेन राजसूत्रमदानगरे रुचिरकोतुर्नाम बोधिसत्त्वो महासत्त्वः
 प्रतिवसति स पूर्वजिनकृताधिकारोपितकुशलमूलो बहुबुद्धकोटिनिपुतशतसहस्रपर्यु-
 पासितः ॥ तस्यैतदभवत् ॥ को हेतुः कः प्रत्ययो यद्गवतः शाक्यमुनेरेवं परीत्तमायुः-प्रमाणं
 यद्गुताश्रीतिवर्षाणि ॥

पुनस्तस्यैतदभवत् ॥ उक्तञ्चैव भगवता द्वौ द्वेषू द्वौ च प्रत्ययो हीर्षाद्युक्ततायां ॥ कतमो
 द्वौ प्राणातिपातवेरमणं भोजनप्रदानं च ॥ अथ बहुन्यसंख्येय कल्पकोटिनिपुतशतसहस्राणि
 मगदाज्जाकमुनिः प्राणातिपातामतिद्विरतो वृष्ट्व यावद्दृशकोशलमूलकर्मिपथं समादापयेत्

* प्रक यति इति पाठो मूलपुस्तके दृश्यते ।

तावन्ति भगवतो भाजनमाध्यात्मिकं वाह्यानि यस्त्वानि सत्त्वानां परित्यक्तानि ॥ अन्तः
स्वशरीरमान् सन्धिपरास्त्रिमज्जया बुभुक्षिताः सत्त्वाः सन्तर्पिता प्रागेवाग्नेन भोजनेन ॥

अथ तस्य पुद्गलस्य बुद्धानुस्यूतमनसिकारस्य मानवदिव्यरूपाचिन्त्यचिन्त्यमानस्य एवं
विपुलं विस्तीर्यं संप्रवृत्तमभवद् वैदूर्यमयमनकदिव्यरत्नप्रत्युप्तं तथागतविग्रहदिव्यातिक्रान्तिन
गन्धेन स्फुटम् । तस्मिंश्च एहचतुर्द्विंशि सत्त्वारि दिव्यरत्नमयान्वासनानि प्रातुर्भूतान्यभवन् । तेषु
चासनेषु दिव्यानि पर्यङ्कानि दिव्यरत्नदुष्यपुगप्रज्ञानानि प्रातुर्भूतानि बभूवुः ॥ पुरस्तात्
मनन्वक्षोभ्यस्तथागतः प्रातुर्भूतो दक्षिणेन रत्नकोतुल्यथागतः प्रातुर्भूतः पश्चिमेनाभितामस्तथा-
गतः प्रातुर्भूतः उत्तरे बुभुक्षिभ्यस्तथागतः प्रातुर्भूतः । समन्तरे प्रातुर्भूता आसने ते बुद्धा
भगवन्तस्तेषु सिंहासनेषु ॥

अथ ते देवा राजपृष्ठं महानगरं महतावभासेनावभासितं स्फुटं बभूवुः यावत् त्रिषाष्ट-
महाषाष्टस्रलोकायातुम् । यावत् समन्तात् दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालुकासमा लोकघातवक्षोना-
वभासेन स्फुटा बभूवुः दिव्यानि च पुष्पाणि ध्रुवर्षुः दिव्यानि च तूष्पाणि प्रावाइयत् ।
सर्वं तस्मिन् त्रिषाष्टमहाषाष्टस्रलोकायातो सत्त्वा बुद्धानुभावदिव्यसुधेन समन्वागत
बभूवुः ॥ जात्यन्धाः सत्त्वाः रूपाणि पश्यन्ति धरिपरास्य सत्त्वाः सत्वेभ्यः शब्दान् शृण्वन्ति
रन्मत्ताश्च सत्त्वाः स्मृतिं प्रतिलभन्ते विचित्रचित्ताश्च स्मृतिमन्तो बभूवुः । नप्राश्च सत्त्वाश्ची-
वरप्राश्रता बभूवुः । जिघांसिताश्च सत्त्वाः परिपूर्णगीता बभूवुः । वृषिताश्च सत्त्वाः विगतवृषा
बभूवुः । रागपुष्टाश्च सत्त्वा विगतरागा बभूवुः । ह्रीनकायाश्च सत्त्वाः परिपूर्णान्द्रिया बभूवुः ।
विस्तरेण बहूनामाद्यर्थाद्भूतधर्माणां लोकप्रातुर्भावा बभूवुः ॥

अथ रुचिरकोतुर्धोधिषस्त्वस्तान् बुद्धान् भगवतो दृष्ट्वाद्यर्थं प्रागा बभूवुः कतमे तदिति ।
अनुष्टु उदग्र आत्तमनाः प्रमुदितः प्रीतिधोमनस्यजातो येन ते बुद्धास्तेनाङ्गुलिं प्रणम्याकार-
तस्तान् बुद्धान् भगवतोऽनुस्मरमाद्यो भगवतः शाक्यमुनेर्गुणानुस्मरमाद्यो भगवतः शाक्यमुने-
रायुः-प्रमाणसंशयप्राप्तकां चिन्तां चिन्त्यमानः स्थितो बभूव । कथमेतत् किमेतद् यद्भग-
वतः शाक्यमुनेरेवं परीतमायुः-प्रमाणं यदुताशीति वर्षाणि ॥

अथ खलु ते बुद्धा भगवन्तः स्मृताः संयजानास्तं रुचिररत्नकोतुं धोधिषस्त्वमेतदधोचत् ॥
मा त्वं कुलपुत्र एवं चिन्त्य एवं परीतं भगवतः शाक्यमुनेरायुः-प्रमाणम् ॥ तत् कथ्यहेतोः ॥
न चैव कुलपुत्र तं समनुपगम्यः सदेवकलोकसमारव्यसन्नङ्कसस्रमण्यवाङ्मयिकायां प्रजायां
सदेवमानुषासुरायां यः समर्थः आद्भुतवतः शाक्यमुनेरेकयागतव्यायुः-सत्कालपर्यन्तव्यदितानुम् ॥
यावत्परान्तकोटिभिः स्थापयित्वा तथागतान् सम्यकस्मृद्धान् । समन्तरोदाहृतवर्द्धिर्द्धे-
र्भगवद्भिक्षुत्वागतायुः-प्रमाणं निर्द्देश्यम् ॥

अथ तावद्बुद्धानुभावेन कामाचररा रूपाचरराश्च देवपुत्राः सन्निपतिताः ॥ यावद्वाग्यस-
गन्धर्वासुरगस्त्वकिन्नरमहोरगा अनेकानि च धोधिषस्त्वकोटिर्निपुतप्रतषष्ट्याणि तस्मिन्
रुचिरकोतो धोधिषस्त्वस्य एष्टं समागता श्रांसन् ॥ अथ ते तथागताः सर्वं च ते पार्शदा
भगवतः शाक्यमुनेरायुः-प्रमाणनिर्द्देशं गार्थाभिरभाषन्त ॥

अक्षार्णवेषु सर्वेषु शक्यन्ते गणयितुं विन्दुभिः ।

न तु ग्राह्यमुनेरायुः शक्यं गणयितुं क्वचित् ॥

सुमेरुपरभाणूनि हत्वा शक्यञ्च संख्यया ।

न तु ग्राह्यमुनेरायुः शक्यं गणयितुं क्वचित् ॥

याः काश्चित् पृथिव्यः सन्ति यावन्तः परणानवः ।

शक्यं गणयितुं सर्वान् न तु सायुर्जिनस्य वै ॥

आकाशं यदि वा कश्चिदिच्छेदा प्रथितुं क्वचित् ।

न तु ग्राह्यमुनेरायुः शक्यं गणयितुं क्वचित् ॥

इत्युक्तानि च कल्पानि कल्पकोटिशतानि च ।

एष तिष्ठंश्च संबुद्धः संख्यातो न हि लभ्यते ॥

यस्माद्दे कारणे तस्य तथैव द्वौ च प्रत्ययौ ।

विरतः पापहिंसायाः बह्वहेतुश्च भोजनम् ॥

यस्मान्तस्य महात्मनो ह्यायुः संख्या न लभ्यते ।

इत्युक्तानि च कल्पानि संख्यया च तथैव च ॥

तस्माच्चिसमये सा हि माकिञ्चित्कुरु संग्रयम् ।

न जिनस्यायुः-पर्यन्तं क्वचित् संख्योपलभ्यते ॥

अथ खलु तस्मिन् समये तत्र पर्यदि आचार्य्याकरणः प्राप्तः कौशिल्यो नाम ब्राह्मणः
अनेकेर्ब्राह्मणसदृशैः साह्यं भगवतः पूजाकर्म कृत्वा तयागतस्य महापरिनिर्वाणशब्दं श्रुत्वा
सदसा तस्य भगवतश्चरणयोर्निपत्य भगवन्तमेवमाह । स चेत् किल सर्वसत्त्वानुकम्पाको
महाकाशिको हितैषी सर्वसत्त्वानां मातापितृभूतः अधमममभूतश्च गुरुरालोककरो महा-
पद्मानसूर्यसमुद्भूतः ॥ यदि त्वं सर्वसत्त्वानां बाहुलं ख्यं संन्यस्यसि मङ्गमेकं वरं देहि
भगवांस्त्वृषीम्भूतोऽभूत् ॥

अथ बुद्धानुभावेन तस्यां पर्यदि सर्वसत्त्वप्रियदर्शनो नाम लिङ्गचिकुमारस्तस्य प्रतिभान-
मन्योन्यं स आचार्य्याकरणकौशिल्यं ब्राह्मणमेवमाह ॥ किं नु त्वं महाब्राह्मण ! भगवन्त-

नेकं वरं याचमि अहं ते वरं ददामि ॥ ब्राह्मण आह ॥ अष्टमस्मि भो लित्स्विकुमार
 भगवतः पूजोपस्थापनाय भगवतः सर्षपफलमात्रघातुमिच्छामि निवेदितुं धूर्त्वं घातुमभि-
 प्रयोचनायैर्न सर्षपमात्रं घातुमभिपूजयित्वा त्रिदशाधिपत्यं लभ्यत इति ॥ एवं श्रूयते ॥ शूर्त्वं
 लित्स्विकुमार सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रं हुर्व्विञ्चयं सर्व्वशावकप्रत्येकबुद्धानां तादृगैर्लक्षणगुणैः
 ममन्त्रागतः किल सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रं भावयिष्यति ॥ एवं भो लित्स्विकुमार हुर्व्विञ्चयं
 दुरनुवोधं सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रं अस्माकनेकं प्रत्यन्तद्वीपिकानां ब्राह्मणः सर्षपमात्रं घातुं
 करेणुके निक्षिप्तवान् ॥ अहं ते वरं याचे देन सत्त्वाः लिप्रमेव त्रिदशाधिपत्यं प्रतिलाभिनी
 भविष्यन्ति ॥ त्वं भो लित्स्विकुमार सर्षपफलमात्रं घातुं तथागतध्यायाचितुम् ॥ घातुं
 कलेणुके निक्षिप्यावहि अथ सर्व्वसत्त्वानां त्रिदशाधिपेश्वरलाभ इतीच्छतः ॥ एवं मया भो
 लित्स्विकुमार दातुम् ॥ अथ सर्व्वलोकप्रियदर्शनो नाम लित्स्विकुमार आचार्य्यथाकरण-
 कौशिल्यब्राह्मणं गाथाभिरप्यभाषत ॥

यदा स्रोतःसु गङ्गाया रोहेयुः कुसुमानि च ।

रक्ता काका भविष्यन्ति शङ्खवर्णाश्च कोकिलाः ॥

जम्बूलासफलं दद्यात् खर्जूरद्याघमञ्जलीम् ।

तदा सर्षपमात्रञ्च व्यक्तं धातुर्भविष्यति ॥

यदा कच्छपलोमानां प्रावारैः सुदृतो भवेत् ।

हेमन्तः श्रौतहरणे तदा धातुर्भविष्यति ॥

यदा मशकपादानामप्यालम्बनोभवेत् ।

दृढस्याप्यप्रकम्पी च तदा धातुर्भविष्यति ॥

यदा तीक्ष्णा महान्तश्च दन्ता जायन्ति पांशुलाः

जलौकानां हि सर्व्वेषां तदा धातुर्भविष्यति ॥

यदा शशविषाणेन निःश्रेणी शृङ्गं भवेत् ।

स्वर्गस्यारोहणार्थाय तदा धातुर्भविष्यति ॥

ताः निश्रेणीर्यदाहृद्वा चन्द्रं भवद्यन् मूषिकः ।

राजं च परिधावेत तदा धातुर्भविष्यति ॥

यदा मद्यघटं पीत्वा मच्छिका ग्रामचारिणी ।
 अगारे वासं कल्पेयुस्तदा धातुर्भविष्यति ॥
 यदा तिर्य्यायसम्पन्नो गर्द्भः सुखितो भवेत् ।
 कुशलो नृत्यगीतेषु तदा धातुर्भविष्यति ॥
 यदा ह्यलूककाकाश्च रममेयुरहोगताः ।
 अन्यान्यमनुकूलेन तदा धातुर्भविष्यति ॥
 यदा पञ्चाशपत्राणां क्वचं हि विपुलं भवेत् ।
 वर्षस्य प्रतिघाताय तदा धातुर्भविष्यति ॥
 यदा सामुद्रिका नावः सयन्त्राः सपताकिकाः ।
 स्थलमारुह्य गच्छेयुस्तदा धातुर्भविष्यति ॥
 यदा ह्यलूकशकुनाः पर्वतं गन्धमादनम् ।
 तुण्डेनादाय गच्छेयुस्तदा धातुर्भविष्यति ॥

एताश्च गाथाः श्रुत्वा आचार्यव्याकरणकौण्डिल्यो ब्राह्मणः सर्व्वलोकप्रियदर्शनं लिखत्सु-
 कुमारं गाथाभिः प्रव्यभाषत ॥

माधु माधु कुमारस्य जिनपुत्र महागिर ।
 उपायकुशलो वीरः प्राप्तव्यः करुणोत्तमः ॥
 मम कुमार प्रदुष्व लोकनाथस्य तापिनः ।
 तथागतस्य माहात्म्यं यथाक्रममचिन्तितम् ॥
 अचिन्त्यं बुद्धविषयं अममाद्य तथागताः ।
 सर्व्वे बुद्धाः शिवा नित्यं सर्व्वबुद्धाः समुद्गताः ॥
 सर्व्वेबुद्धाः ममवर्णा एषा बुद्धेषु धर्मता ।
 न क्वचिमोऽमौ भगवान् नोत्पन्नस्य तथागतः ॥

वज्रसंहतनकायो निर्मितं कायं दर्शयेत् ।
नापि सर्षपमात्रं च धातुं नाम महर्षिणः ॥

अनस्त्रिरुधिरे काये कुतो धातुर्भविष्यति ।
उपायधातुनि ज्ञेयं सत्त्वानां हितकारणम् ॥

धर्मकायो हि संबुद्धो धर्मधातुस्तथागतः ।
ईदृशो भगवान् काय ईदृशी धर्मदेशना ॥

एतच्छ्रुतं मया ज्ञात्वा याचितं हि वरं मया ।
तत्त्व्याकरणार्थाय वरं साध्योदसुनेः कृतम् ॥

अथ खलु द्वात्रिंशद्वैयपुत्रसहस्राणि तयागतस्यैवं गम्भीरमायुः-प्रमाणनिर्देशं श्रुत्वा सर्वैर-
नुत्तरायां सम्यक् सम्बोधौ चित्तान्युत्पादितानि ते प्रकृतमनः-सङ्कल्पा एकध्वरनिर्घोषण-
सायामभाषन्त ॥

न बुद्धः परिनिर्वाति न धर्मः परिहीयते ।
सत्त्वानां परिपाकाय परिनिर्वाणं निद्वैशयेत् ॥

अचिन्त्यो भगवान् बुद्धो नित्यकायस्तथागतः ।
दिशति विविधां व्यूहां सत्त्वानां हितकारणात् ॥

अथ खलु रुचिरकेतुर्वीर्यसत्त्वस्तेषां सुहृदनां भगवतां तयोर्द्वयोः सुपुरुषयोरन्तिकान्
भगवतः शाक्यमुनेरायुःप्रमाणनिर्देशं श्रुत्वा तुष्ट उदग्र आत्तमनाः प्रमुदितः प्रीतिसौमनस्य-
जातस्रोदारैश्च प्रीतिप्रामोदीन स्फुटोऽभूत् ॥ अस्मिन् तयागतायुः-प्रमाणनिर्देशनिर्दिष्टमाने
अप्रमेयानां असंख्येयानां सत्त्वानामनुत्तरायां सम्यक्सम्बोधौ चित्तमुत्पादितम् । ते च तयागता
अष्टं त इति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजतथागतायुःप्रमाण-
निर्देशपरिवर्त्तो नाम द्वितीयः ॥

अथ खलुं रुचिरकेतुर्नाम दौधिसत्त्वः शुभः स्वप्नान्तरगतः सुवर्णां सुवर्णभयिकां भेरीमद्रा-
चीत् समन्तादवभासमानाम् । तद्यथापि नाम सूर्यमण्डलं सर्वांसु च दिक्षु अप्रमेयान्
संख्येयान् बुद्धानद्राचीत् रत्नद्वन्द्वमूलवैदूर्यार्पणप्रतिनिषण्णान् अनेकशतसहस्रिकायां परि-
पदार्यां परिवृतायां पुरस्कृतायां धर्म्मदेशयमानान् ॥

तत्र च ब्राह्मणं रूपेण पुरुषमद्राचीत् तां भेरीपरोहनां तां तत्र भेरीशब्दादिमानेवं
रूपाम् गाथां निश्चरमाणासश्रीषीत् । अथ खलु रुचिरकेतुर्वेर्धिसत्त्वः प्रतिविबुद्धः समानतां
धर्म्मदेशनां गाथामनुस्मरन्नि स्म ॥ अनुस्मरमाणस्तस्मां रात्र्यां अत्ययेन राजसुहान्महानगरा-
न्निष्कृम्यानेकैः प्राणिसहस्रैः साह्रं येन यद्भ्रजूटः पर्वतराजो येन भगवांस्तेनोपसंक्रान्तं उप-
संक्रम्य भगवतः पादौ शिरसा वन्दित्वा भगवन्तं त्रिःप्रदक्षिणोक्त्यैकान्ते न्यषीत् एकान्ते
निषण्यः । अथ खलु रुचिरकेतुर्वेर्धिसत्त्वो येन भगवांस्तेनाबुलितं प्रपम्य याचैवताः स्वप्नान्तर-
दुन्दुभिःशब्देन देशना गाथाः श्रुत्वास्ता उवाच ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूचेन्द्रराजस्वप्नपरिवर्त्तो
नाम तृतीयः ॥

एकराचमतन्द्रितेन स्वप्नान्तरगतं मया ।
दुन्दुभौ रुचिरा दृष्टा समन्तात् कनकप्रभा ॥
ज्वलमानो यथा सूर्यः समन्ताच्च विराजते ।
प्रभासिता दश दिशो दृष्टा बुद्धाः समन्ततः ॥
निषणा रत्नद्वन्द्वेषु वैदूर्यं च प्रभास्वरे ।
अनेकशतसहस्रायां परिषदार्यां पुरस्कृताः ॥
दृष्टं ब्राह्मणरूपेण परान्तदुन्दुभिं ।
तेनाकोच्यमानया इमाः श्लोकाश्चराः ॥

सुवर्णप्रभासोत्तमदुन्दुभेन
शाम्यन्तु दुःखास्त्रिसहस्रश्लोके ।

* दृष्टा ब्राह्मणरूपेण परान्तदुन्दुभिः ।
तथा कोच्यमानया इमे श्लोकाश्चरा इति पाठः साधुः ।

अपापदुःख-यमलोक-दुःखाः
दारिद्र्यदुःखास्तथेहलोके ॥

अनेन च दुन्दुभिगण्डनादिना
ग्राग्यन्तु सर्व्वधमनानि लोके ।
समन्तमत्वा हृदयाहता यथा
तथा तथा शान्तमया मुनीन्द्र ॥

यथैव सर्व्वार्थगुणोपपन्नः
संसारसर्व्वजः महामुनीन्द्रः ।
तथैव भान्तु गुणसागराः प्रजाः
समाधिबोधद्वयगुणैरूपेताः ॥

अनेन च दुन्दुभिघोषनादिना
भवन्तु ब्रह्मेश्वरसर्व्वसत्त्वाः ।
शोभवन्तु* बुद्धत्वं च रागबोधाः
प्रवर्त्तन्तुं शुभधर्मचक्रम् ॥

तिष्ठन्तु कल्पानि अचिन्तियानि,
दिग्गन्तुं धर्मं जगतो हिताय ।
हनन्तु क्रोधा विगमन्तु दुःखं
शमन्तु रागं तथ द्रोषमोहम् ॥

ये सत्त्वैः तिष्ठन्त अपापभृशौ
आदीप्तमंप्रज्वलिताग्निगात्राः ।
ऽटमन्तु ते दुन्दुभिसंप्रवादिता
नमोऽस्त बुद्धाय च वो लभन्तु ॥

* शोभना इति साधु ।

† दिग्गन्तु इति साधु ।

† प्रवर्त्तन्तु इति साधु ।

§ सत्त्वा इति भविष्युमर्त्तन्ति ।

जातिस्मरः सत्त्व भवन्तु सर्व्व
जातीश्रुता जातिमहस्रकोथः ।
अनुस्मरन्तः सततं मुनीन्द्रं
शृण्वन्तु तेषां वचनं ह्युदारम् ॥

अनेन च दुन्दुभिघोषनादिना
स्रभन्तु बुद्धे हि सदा समागमम् ।
विवर्ज्यन्तु खलु पापकर्म
चसन्तु* कुशलानि शुभक्रियाणि ॥

नरासुराणामपि सर्व्वप्राणिणाम्
जन्तु तां देशप्रार्थनाय ।
अनेन च दुन्दुभिघोषनादिना
तत्सर्व्विं तेषां परिपुरयेषाम् ॥

यद्यारणतखडपयन्नसत्त्वा
आदौल्लसंप्रज्वलिताग्निगात्राः ।
विस्तीर्णशोकस्य परिक्रमन्ति
निर्वापणं भेष्यन्ति तेषु वामुना ॥

ये दुःखसत्त्वा प्रवलाद्य घोरा
नरकेषु युतेषु मनुष्यलोके ।
अनेन च दुन्दुभिघोषनादिना
सर्व्वे च तेषां प्रशमन्तु दुःखाः ॥

निस्त्राणमपरिचाणमशरथ्यं कृतानि च ।
चाता तेषां भवेद्यं च शरथ्यः शरणोत्तमः ॥

* चरन्तु इति पाठु ।

समन्वाहरन्तु मां बुद्धाः कृपाकारुण्यचेतसः ।
अत्ययं प्रतिगृह्णन्तु दग्दिक्षु ब्यवस्थिताः ॥

यच्च मे पापकं कर्म कृतं पूर्वं सुदारुणम् ।
तत्सर्वं देशयिष्यामि स्थितोऽहं दग्वस्लाघतः ॥

मातापितृनवज्जानाद्बुद्धानामप्रजानता ।
कुशलं वाचजातेन यत्र पापं कृतं मया ॥

ऐश्वर्यमदमत्तेन कुलरूपमदेन च ।
तारुण्यमदमत्तेन यत्र पापं कृतं मया ॥

दुश्चिन्तितं दुरुक्तञ्च दुष्कृतेनापि कर्मणा ।
अनादीनवचष्टेन यत्र पापं कृतं मया ॥

बालबुद्धिप्रचालेन अजानावृतचेतसा ।
पापमित्रवशाच्चैव क्रोशव्याकुलचेतसा ॥

क्रीडारतिवशाच्चैव प्रोकरागवशेन वा ।
अदप्रधनदोषेण यत्र पापं कृतं मया ॥

अनाव्यंजनमंसगां दीर्घ्यामात्सर्यहेतुना ।
माद्य दारिद्र्यदोषेण ये तु पापाः कृता मया ॥

व्यमनागमकालेऽस्मिन् कामानां भयहेतुना ।
अनेश्वर्यगतेनापि ये तु पापाः कृता मया ॥

वसवित्तवशेनैव कामक्रोधवशेन वा ।
चुत्पिपासाहिंसेनापि यत्र पापं कृतं मया ॥

पानार्थं भोजनार्थं च वस्त्रार्थं स्त्रीषु हेतुना ।

विविधक्लेशसन्नापैर्यत्र पापं कृतं मया ॥

कायवाचमानसं पापं त्रिधातु चरितं च तत् ।

यत्कृतमीदृशं रूपं तत्सर्वं देशयाम्यहम् ॥

यत्त्वं बुद्धेषु धर्मेषु श्रावकेषु तथैव च ।

अगौरवं कृतं स्याद्धि तत्सर्वं देशयाम्यहम् ॥

यत्तत्प्रत्येकबुद्धेषु बोधिसत्त्वेषु वा पुनः ।

अगौरवं कृतं स्याद्धि तत्सर्वं देशयाम्यहम् ॥

मद्दुर्मप्रतिचिप्रः स्यादज्ञानन्तेनममहा ।

मातापितृष्वगौरवं तत्सर्वं देशयाम्यहम् ॥

भूखंत्वेनापि बालत्वान्मानहर्ष्यादृतेन च ।

रागद्वेषेण मोहेन तत्सर्वं देशयाम्यहम् ॥

पूजयित्वा दशदिक्षु लोके दशवलाञ्छिनान् ।

उद्धरिष्याम्यहं मत्त्वान् सर्वदुःखाद्दशदिशि ॥

स्यापयिष्ये दशभूम्यां सर्वमत्त्वानचिन्तियान् ।

दशभूमौ स्थित्वा* च सर्वं भान्तु तथागताः ॥

एकैकस्य हि मत्त्वस्य चरेयं कल्पकोटिया ।

यावच्छक्यं हि तत्सर्वमाक्षेप्तुं दुःखमागरात् ॥

तेषां मत्त्वान् देशेयं गभीरां देशनामिमाम् ।

सुवर्णप्रभासोत्तमा नाम सर्वकर्मचयद्धरी ॥

येन कल्पसहस्रेषु कृतं पापं सुदारुणम् ।
 एकवेलाप्रकाशन्तु सर्व्वं व्रजति संवयम् ॥
 देशयिष्य इमं धर्मं सुवर्णप्रभासोत्तमम् ।
 ये गृणन्ति शुभं तेषां संयान्तु पापसंवयम् ॥
 स्यास्यामि दशभूमौ तां दशरत्नां चरे वने ।
 आभासयन् बुद्धगुणैस्तरैश्च भवसागरात् ॥
 तच्च संभारसमुद्रौघं गभीरं गुणमागरम् ।
 अचिन्तियं* बुद्धगुणैः सर्व्वशूलं प्रपूरये ॥
 ममाधिगतसहस्रैर्धारणीभिरचिन्तियैः ।
 इन्द्रियैर्वल्लवोध्यङ्गैर्भवेयं दशवलोत्तमम् ॥
 ध्वल्लोक्य मां बुद्धः समन्वाहतचेतसा ।
 अत्ययं प्रतिगृह्णातु तारये तु मां भयात् ॥
 यत्र पापं कृतं पूर्वं मया कल्पगतेषु च ।
 तस्यार्थं शोकचित्तोऽहम् रूपजे दृष्णयार्हितः ॥
 भवामि पापकर्म्मणा सततं दीनमानसः ।
 यत्र यत्र चरिष्यामि न चाम्नि मे वलं क्वचित् ।
 सर्व्वकारुणिको बुद्धः सर्व्वभयहरो जिनः ।
 अत्ययं प्रतिगृह्णन्तु तारयन्तु च मां भयात् ॥
 क्रोशकर्मफलं मद्यं प्रवाहयन्तु तथागताः ।
 स्वापयन्तु च मां बुद्धाः कारुण्यविमला . . . ॥
 . . . . . मया ।
 यत्र ह्येतर्हि मे पापं तत्कर्म्यं देशधाम्बहम् ॥

* अचिन्तिये इति शक्यम् ।

आपङ्गः सर्वपापेभ्यः सर्वदुष्कृतकर्माणः ।
 लब्धोदयामि तत्पापं यद्भवेन्मम . . . ।
 . . . . . चतुर्विधम् ॥
 मानसं चिप्रकारं च तत्सर्वं देशयाम्यहम् ।
 कायकृतं च वाक्कृतं मनसा च विचिन्तितम् ॥
 कृतं दशविधं कर्म तत्सर्वं देशयाम्यहम् ।
 दशाकुशलान् वर्जित्वा सञ्चित्वा कुशलान्दश ॥
 स्यास्यामि दशभूमौ च भवेद्दशवल्लोत्तमः ।
 . . . . . ॥
 यच्च मे पापकं कर्म अनिष्टफलवाहकम् ।
 तत्सर्वं देशयिष्यामि बुद्धानां पुरतः स्थितः ॥
 ये चापि जम्बूद्वीपेऽस्मिन् ये चान्ये लोकधातुषु ।
 कुर्वन्ति कुशलं कर्म तत्सर्वमनुमोदये ॥
 यच्च पुण्यार्जितं मद्द्वयं कायवाङ्मनसापि च ।
 तेन कुशलमूलेन स्पृशेयं बोधिमुत्तमाम् ॥
 भगवति सङ्कटं बालबुद्धिना,
 पापमपि यत्कृतञ्च सुदारुणम् ।
 दशवल्लसङ्कटमग्रतः स्थितः,
 तत्सर्वपापं प्रतिदेशयामि च ॥
 तत्पापं यत्समुचितजन्मसङ्कटविविधैः
 कामप्रचालसङ्कटभवसङ्कटलोकसङ्कटे च ।
 मूर्खकृतं क्लेशसङ्कटचापल्यचित्तसङ्कटे
 पापमिचागमसङ्कटेन च लोभसङ्कटे ॥

रागमङ्कटदेषमङ्कटमोहतम
 मङ्कटेरपि चणमङ्कटकालमङ्कट ।
 पुण्यमुपार्जनमङ्कटेरपि जिनमङ्कट
 सम्मुखस्थितः तत्सर्वपापं प्रतिदेशयामि ॥

वन्दामि बुद्धान् गुणसागरोपमान्
 सुवर्णवर्णान् भासितदिगन्तान् ।
 तेषां जिनानां शरणं ब्रजामि
 मूर्द्धावतां सर्वजिनान् नमामि ॥

सुवर्णवर्णं कनकाचलाभं
 वैदूर्यनिर्मलविशुद्धमूलवनञ्च ।
 श्रीतेजकीर्णितोज्ज्वलनाकुलबुद्धसूर्य
 करुणाप्रभविषमकं* तमसान्धकानाम् ॥

सुनिर्मलं सुरचिरं सुविराजिताङ्गं
 समुद्धसूर्यकनकामलनिःसृताङ्गम् ।
 लेशाम्निप्रमनसां ज्वलनाग्निक्वपं
 प्रह्लादनं सुनिनिशाकररश्मिजालम् ॥

दाचिंशत्तद्वर्णधरं ललितेन्द्रियाङ्गं
 अनुव्यजनसुरचिरैः सुविराजिताङ्गम् ।
 श्रीपूर्णतेजोज्ज्वलनाकुलरश्मिजालम्
 सन्निष्ठते तमसि सूर्य इव त्रिलोके ॥

* करुणाप्रभविषमकम् इति पाठोज्ज्वल संश्लेषते ।

वैदूर्यनिर्मलविशालविचित्रवर्णः
 ताम्भारुणैरजतस्फटिकलोहिताङ्गः ।
 मानाविचित्रसमलङ्कितरश्मिजालः
 त्वं संविरोचसि महामुनिदूर्यकल्पः ॥

भंसारेऽनघपतितव्यासनौघमध्ये
 शोक . . . . . ।

रमकम्पितवर्णवर्गं

संस्तारय सुगतभास्कर रश्मिजालैः ॥

चन्दामि बुद्धान् कनकोज्ज्वलाङ्गान्
 सुवर्णवर्णव्यवभासिताङ्गान् ।

. . . . .

. . . वैचित्ररूपान् शुभलक्षणाङ्गान् ॥

यथा समुद्रे जलमप्रमेयं
 यथा महीवांशुरजैरनन्ता ।
 यद्योपलेर्मैहरनन्ततुल्यः
 यथैव वाकाशमनन्तयालम् ॥

तथैव बुद्धस्य गुणाह्वनन्ताः
 न शक्यं ज्ञातुं खलु सर्वसन्तैः ।
 अनेककल्पानि तुलेतु चिन्तयेत्
 न शक्यपर्यन्तगुणानि ज्ञातुम् ॥

मही मग्नौला मगिरिसमागरा
 गणे तु कन्दैरपि शक्यं जानितुम् ।
 जलं च काष्ठापमपि प्रसाणं
 न शक्यं बुद्धस्य गुणाधयाप्तम् ॥

एतादृशी मत्त्व भवन्तु सर्व्व
गुणेन वर्णन कौत्स्यां ।
गोत्रेण तत् शोभितलक्षणेन
अशीत्यनुव्यञ्जनमण्डितेन ॥

अनेनाहं कुशल्लेन कर्म्मणा
भवेद्य बुद्धा न चिरेण लोके ।
दिग्गेय धर्म्मञ्जगतोहिताय
मोचय मत्त्वान् वज्र दुःखपीडितान् ॥

जयेद्य मारं सवत्तं समेत्तं
प्रवर्त्तयेद्यं श्रुभधर्म्मवक्त्रम् ।
तिष्ठेद्य कल्पानि अचिन्तितानि
तर्ह्येद्य सत्त्वानमृतेन पाणिताः ॥

पूरेद्य यच्छया रमिता अनुत्तरा
यथैव पूर्व्वकानाम् ।

इनेद्य क्लेशान् विषमयदुःखान्
शमयरागां सत्या द्वेषमोहान् ॥

जातिस्मरान् नित्यभवेद्य वाहम्
जातीशता जातिमहस्रकोव्यः ।
अनुस्मरेद्यं मततं सुनौत्तं
शृण्वीय तेषां वचनं ह्युदारम् ॥

अनेन वाहं कुशल्लेन कर्म्मणा
समेद्य बुद्धे हि मदा ममागमम् ।
विवर्त्तयेद्यं खलु पापकर्म्म-
चरेद्य पुण्यानि श्रुभाकराणि ॥

सर्व्वं चेत्येषु च सर्व्वप्रणिष्ठां
 सर्व्वं च लो(रो)गाः प्रशमन्तु लोके ।
 ये सत्त्विकलेन्द्रियश्रद्धाहीनाः
 ते सर्व्वं कुशलेन्द्रिय भातु साम्प्रतम् ॥

ये व्याधिना दुर्बलवीणगात्राः
 निश्चाणभृताश्च दशदिशासु ।
 ते सर्व्वं मुच्यन्तु च व्याधिता लघु
 लभन्तु वा रोग्यवलेन्द्रियाणि ॥

कुराजचौरसमतार्ज्जितावध्यप्राप्ताः
 नानाविधैर्भयशतैर्यसनोपपन्नाः ।
 ते सर्व्विसत्त्वव्यसनागतदुःखिता हि
 मुच्यन्तु ते भयशतैः परमैः सुघोरैः ॥

ये तापिता बन्धनवद्धपीडिता
 विविधेषु व्यसनेषु दश स्थितानि ।
 अनेकश्रायामसहस्रव्याकुलाः
 विचित्रभयदारुणशोकप्राप्ताः ॥

ते सर्व्वं मुच्यन्तु च बन्धनेभ्यः
 सन्तापिता मुच्यन्तु यातनेभ्यः ।
 वधाश्च मुक्ताश्च जीवितेभ्योव्यसभागतानि
 भयेभ्यस्तु स . . . . . ॥

. . . निपीडिताश्च
 लभन्तु ते भोजनपानचिचम् ।
 श्रम्भाश्च पश्यन्तु विचित्ररूपां
 वधिराश्च शृण्वन्तु मनोजघोपान् ॥

नग्नाश्च वस्त्राणि लभन्तु चित्रा . . .
दरिद्र . . . धनधान्यविचित्ररत्नाः ।

सर्व्वे च सत्त्वाः सुखिनो भवन्तु
साकस्यचिद्भवतु दुःखवेदना ।
सुदर्शनाः सत्त्वा भवन्तु सर्व्वे अभिरूपप्राप्ताः
. . . साम्यरूपा अनेकसुखसञ्चितनित्यं भान्तु ॥

मनशान्तपाराः सुसमृद्धपुण्याः
सह चित्तमाचेण भवन्तु तेषाम् ।
वीणा मृदङ्गा पट्टहासुघोषकांशाः
पुष्करिणी तदागाः सुवर्णपद्मोत्पलपद्मिनीभिः ॥

सहस्रचित्रमाचेण तु ते सभान्तु
अन्नं च पानं च तथैव वस्त्रम् ।
धनं हिरण्यं मणिसुक्तिभूषणं
सुवर्णवैदूर्य्यविचित्ररत्नम् ॥

मादुःखग्रन्था क्वचि लोकि भान्तु
माचैक सत्त्वः प(प्र)तिकूलदर्शी
सर्व्वे च ते भान्तु उदारवर्णाः
प्रभङ्गरा भान्तु परस्पराम्रयाः ॥

काचि सम्पत्ति मनुष्यलोके
या तेषु भान्तु मनसोपपत्तिः ।
सर्वाभिप्रायाः सह चित्रमाचेः
पुण्येन फलेन परिपूरयन्तु ॥

गन्धं च माख्यं च विलेपनं वा
 धूपञ्च पूर्णं कुसुमञ्च पूर्णम् ।
 त्रिकालवृत्तेभिः प्रवर्षयन्तु
 गृह्णन्तु ते सत्त्व भवन्तु तुष्टाः ॥

कुर्वन्तु पूजां दशसु दिशासु
 अचिन्तियां सर्व्वं तथागतानाम् ।
 स बोधिसत्त्वानपि आवकानां
 धर्मस्य बोधिप्रतिसृष्टि तस्य ॥

नीचां गतिं सर्व्विं विवर्ज्यन्तु
 भवन्तु अष्टाङ्गिकवीथिदत्ता ।
 आसादयन्तु जिनराजमूर्त्तिं
 लभन्तु बुद्धेभिः सदासमागमम् ॥

उच्चैः कुलीना हि भवन्तु नित्यं
 प्रभृतधर्मधनधान्यसमृद्धकोशाः ।
 रूपेण वर्णेन यज्ञेन कौत्स्यां
 समलङ्कृता भान्तु अनेककल्पाम् ॥

सर्वास्त्रियोनित्यरता भवन्तु
 सुरास्य नरास्य विज्ञपण्डितास्य ।
 ते सर्व्विं बोधाय चरन्तु नित्यं
 चरन्तु च पारमिता सुसंज्ञासु ॥

पश्यन्तु बुद्धान् दशसु दिशासु
 रत्नोत्तमवृत्तसुखोपविष्टान् ।
 वेदूर्ध्वरत्नासनसन्निवृष्टान्
 गृह्णन्तु धर्मास्य प्रकाशमानान् ॥

यानि च कर्माणि मयार्जितानि
 पूर्वार्जितं यद्भवसङ्कटेषु ।
 ये पापकर्माभिरता वहन्ते
 ते सर्व्वं क्षीयन्तु च निरवातिशेषाः ॥
 ये सर्व्वसत्त्वा भववन्धनस्याः
 संसारजालैर्दृढबन्धवद्धाः ।
 प्रज्ञाकरेभांसिता भोन्तु बन्धनात्
 मुच्यन्तु दुःखैरूपजा भवन्तु ॥
 ये चापि सत्त्वा इह जम्बुद्वीपे
 ये चापि अन्येषु च लोकधातुषु ।
 कुर्व्वन्तु गम्भीरविचित्रपुण्यं
 तत्सर्व्वपुण्यं ह्यनुमोदयामि ॥
 ते नैव पुण्याभ्यनुमोदनेन
 कायेन वाचा मनसार्जितेन ।
 प्रणिधानसिद्धिः सफला ममास्तु
 स्पृशेय वोधिं विरजामनुत्तराम् ॥
 ये विन्दते तृष्यति दृशवत्तान्
 सदा च प्रसन्नशुद्धामलमानसेन ।
 इमा ये परिणामनवगिताः
 ये यष्टिं च कल्प्यां जहते अपायान् ॥
 एतेभिः श्लोकेभिः च वर्णितेभिः
 पुरुषा स्त्रियो ब्राह्मणचर्चिया वा ।
 ये श्लोच्यते मुनिं ह्यताञ्जभिः
 म्निहित्वा सर्व्वत्र नातिष्णरगतजातिषु ॥

सर्वाङ्गसर्वेन्द्रियगोभिताङ्गः

विचित्रपूर्णभिरुणैरुपेतः ।

नरेन्द्रराजैश्च संपूजितः

सदा एतादृशो भेष्यति तत्र तत्र ॥

न तैरेकस्य बुद्धस्य अन्तिके कुशलं कृतम् ।

दयोरपि धयेषु न पञ्चसु न दशसु ॥

तथा बुद्धसहस्राणामन्तिके कुशलं कृतम् ।

येषामिदं कर्णपुटे देशनं संप्रविश(श्च)तीति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजदशनाम-

परिवर्त्तो नाम चतुर्थः ॥

अथ खलु भगवां स्तां बोधिसत्त्वसमुच्चयां कुलदेवतासितदवोचत् । तेन खलु पुनः कुल-
देवता कालेन तेन समयेन राजा सुवर्णभुजेन्द्रोनामार्शीदनेन कमलकलेन सर्वतथागतभवे-
नातीतानागतप्रत्युत्पन्नान् बुद्धान् भगवतोऽभ्यष्टावीत् ॥

ये जिनपूर्वका ये च भवन्ति

ये च भियन्ते दशदिशि लोके ।

ते ये जिनाम् करोमि प्रणामं

तं जिनमधमहं प्रभजिये ॥

शान्तप्रशान्तविशुद्धसुनौत्रं

सुवर्णवर्णप्रभामितगात्रम् ।

सर्वेषु वा सुरसुखरबुद्धं

ब्रह्मरुतसुरगर्जितघोषम् ॥

पद्मदमौरमहीरुहकेशं

नीलसुकुञ्चितकेशनिकाशम् ।

शंखतुखारसुयासुलदन्तं

हेमविराजितभामितनाभम् ॥

नीलविशालविशुद्धनेत्रं
 नीलमिवाम्बलप्रच्युटिभारम् ।
 पद्मसुवर्णविशालसुजिह्वं
 पद्मप्रभाश्रितपद्मसुखाभम् ॥

शंखमृणालनिभामुखतीर्णं
 दक्षिणावर्त्तितवेरुस्त्रिवर्णम् ।
 सूर्यनिशाक(र)लचीणशशी च
 नात्र सुनेर्भ्रमराङ्कलनाभम् ॥

काञ्चनकोटिसुवर्णमृदुरं
 नाशमुखोन्नतया तपतीर्णम् ।
 अपधराद्यविशिष्टनाशाद्यं
 मृदुकसर्वजिनांगसततम् ॥

एकसमेकतराममुस्त्रायवालं
 सुरामप्रदक्षिणवक्तम् ।
 नीलनिभोज्ज्वलकुण्डलजातं
 नीलविराजितमालसुघौवम् ॥

जातममानप्रभासितगात्रं
 पूजित सर्व्वं दशदिशि लोके ।

.....

..... ॥

दुःखमनन्तप्रशान्तत्रिलोकं
 सर्व्वसुखेन च तर्पितसत्त्वम् ।
 नरकगतिष्वय तिर्य्यगतिषु
 प्रेतसुरमनुजगतिप्रेतेषु च ॥

सर्वसुखार्पितसत्त्वं

सर्वप्रग्रान्तकृतं अपापगतिषु ।

वर्णसुवर्णकनकनिभासं

काञ्चनतप्तप्रभासितगात्रम् ॥

सौम्यशशाङ्कसुविमलवक्त्रं

विकाशितराजितसुविमलवदनम् ।

तरुणरुहाङ्गकामलगात्रं

सिंहमिवाक्रमविक्रमनागम् ॥

सलिलद्वस्तप्रालम्बितवाङ्गं

मारुतप्रेरितसाललतेव

ध्यामप्रभोज्ज्वलसूचितरस्मिम् ।

सूर्य्यसदृशमिव प्रेतयन्त्रं

निर्गलगात्रवरेभि सुनीन्द्रम् ॥

सर्वप्रभासितचेत्रमनन्तं

चन्द्रनिशाक(र)लभास्करजालम् ।

सत्रमनन्तसदृशग्रतेषु

ते ऽपिच निष्ठितसर्वमभूषि ॥

ते बुद्धप्रभासचिरावनतायै

बुद्धदिवाकरलोकप्रदीपम् ।

बुद्धदिवाकरसदृशगतं

सत्रमनन्तसदृशग्रतेषु ॥

पश्यतु सत्त्वेषु तथागतसूर्य्यं

पुष्पसदृशग्रताविकायम् ।

सर्वगुणैभिरलङ्कृतगात्रं

शौण्डिमजेन्द्रमिभं जितवाङ्गम् ॥

विमललक्ष्णमण्डितहस्तं
 भूमितलायमयसारितुच्छम् ।
 सूक्ष्मरजायमयगतबुद्धाः
 सूक्ष्मरजायमये प्रभवन्ति ॥

सूक्ष्मरजायमये च तिष्ठन्ति
 ते ये जिनान् न करो(ति)मि प्रणामम् ।
 कायेन वाचा मनेन (मनसा) प्रपन्नः
 पुष्पप्रदानसुगन्धप्रदानैः ॥

वर्णग्रतेन सुचेतसि नापि
 जिज्ञाशतैरपि बुद्धगुणानि ।
 कल्पसहस्रशतैर्न हि वक्तुं
 ये गुणसाधुनिवृत्तिजिनानाम् ॥

सा च वरायविचित्र अनेकैः एकजिनस्य
 गुणान् प्रक्ष्यामि जिज्ञासहस्रैर्भाषितुं किञ्चित् ।
 काममशब्दि हि सर्वजिगानां
 एकगुणस्य दिविस्वरे वक्तुम् ॥

सर्वमहेवकुलोक्तमूहः
 सर्वभवाप्रभवजलाद्युपूर्णा ।
 न्यलघहणेतु शक्यं प्रमातुं
 नैव च एकगुणाः सुगतानाम् ॥

वर्णितुं संस्तुतमजिनमन्वं
 कायेन वाचा प्रपन्नमनेन ।
 प्रशमय सञ्चितपुष्पफलायं
 तेन च धनं प्रभातु जिनत्वम् ॥

एवं स्यविलेन तरयति बुद्धं
 एवं करोति नृपः प्राणधानम् ।
 यत्र कुत्रचि मद्गं भवेत जाति
 अनागत कल्पमनन्ता ॥

द्रह श्मरौ (शर्व्वर्थांम्) पश्यसि स्वप्नं
 द्रह स्वदेगे न तत्र गृणोमि ।
 ईदृगे जिने तु श्रुतिकमलाकर राजा
 जातिपु जातिपु तत्र लभेयम् ॥

बुद्धगुणानिमनन्तमतुल्या
 येऽपि च दुर्लभकल्पसहस्रैः ।
 असुश्रुण्ये च दुःखप्रगतापि
 तेषु न देगेऽपि दिवसं गतापि ॥

दुःखसमुद्भविमोचयि सत्त्वा
 पूरोद्यपभिरेऽपि पारमिताभिः ।
 बोधिमनुत्तरे पश्य पश्य लभेयं
 यत्र भवेऽत्र समा असयेथा ॥

भेरीप्रदानविपाककलेन
 सर्व्वजिना नरसमृतिहेतोः ।
 समुखे पश्यसि शाक्यमुनीन्द्रं
 व्याकरणं ह्यङ्ग तत्र लभेयम् ॥

य इमौ दारकौ द्वौ मम युतौ
 कनकेन्द्रं कनकप्रभास्वरम् ।
 त उभिदारक तत्र लभेयं
 बोधिमनुत्तरव्याकरणञ्च ॥

येऽपि च सन्ता अनेन अचान्या
 शरणविहीनव्यसनगताश्च ।
 तेषु भवेद्य अनागत सर्व्वं चा
 शयरोपणशरणेभिश्च ॥

दुःखसमुद्भवसंचयकर्त्ता
 सर्व्वसुखस्य च आकरभूत ।
 कल्पअनागतबोधिचरेयं
 यत्त्वेकपूर्व्वकोटिगताश्च ॥

स्वर्णप्रभासोत्तमदेशनताये
 पापसमुद्रं शोषतु मद्दम् ।
 कर्मसमुद्रे विकीर्य्यतु मद्दं
 क्रोगसमुद्रा च विद्यतु मद्दम्

पुण्यसमुद्रं प्रपूर्य्य मद्दं
 ज्ञानसमुद्रे तु विशोध्यतु मद्दम् ।
 विमलज्ञानप्रभासचरेण
 सर्व्वगुणा न समुद्रभवेया ॥

बोधिगुणैर्गुणरत्नप्रपूर्णा
 देशनसुवर्णप्रभासवलेन ।
 पुण्यप्रभासे भविष्यति मद्दं
 बोधिप्रभासे विशोध्यतु मद्दम् ॥

विमलज्ञानप्रभासचरेण
 कायप्रभासे भविष्यति मद्दम् ।
 पुण्यप्रभासविरोचनता च
 सर्व्वत्रिलोकविशिष्टो भवेयम् ॥

पुण्यचरेण समन्वितमित्यं
 दुःखसमुद्र-उत्तारयिता च ।
 सर्वसुखस्य च सागरता च
 कल्पमनागतधोधिचरेयम् ॥

यत्नेकपूर्वककोटिगतार्थं
 यादृशचत्रविशिष्टचिलोके ।
 सर्वजिनानमन्तगुणेन
 तादृशचत्रमन्तगुणां च ॥
 ते गतिमह्यमनागतसर्व्यः ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजकर्म्मलाकरो नाम
 सर्वतथागतस्तवपरिवर्त्तो नाम पञ्चमः ॥

अथ खलु भगवांस्तस्यां वेलायामिमा गायो अभयात् । अनेकेषु सूत्रेषु अचिन्तितेषु
 अतिविस्तरं देशिताः शून्यधर्माः । तस्माद्देशितसूत्रवरोत्तमे च संक्षेपतो देशिताः
 शून्यधर्माः ॥

अन्यैरुपायैर्नयहेतुभिश्च
 सत्त्वा न कारुण्यरसोदयार्थम् ।
 प्रकाशितं सूत्रवरेन्द्रमेतं
 यथाभिजानन्ति हि सर्वसत्त्वाः ॥

अथं च कायायाथर्वशून्यधामः
 संग्रामचौरा यम-इन्द्रियाणि ।
 तान्येकधामे निवसन्ति सर्वे
 न ते विजानन्ति परस्परैण ॥

चक्षुरिन्द्रियं रूपमेतेषु
 धावति श्रोतेन्द्रियं शब्दविचारेण ।
 घ्राणेन्द्रियं गन्धविचित्रहारि
 जिह्वेन्द्रियं नित्यं रसेषु धावति ॥

कायेन्द्रियं स्पर्शगतो धावति
 मनोन्द्रियं धर्मविचारेण च ।
 षडिन्द्रियाणीति परस्वरेण
 स्वकं स्वकं विषयमभिधावति ॥

चित्तं च मायोपमचक्षुलक्ष
 षडिन्द्रियं विषयविचारणञ्च ।
 यथा नरो धावति शून्यग्रामे
 संप्रामर्शौरेभिः समाश्रितश्च ॥

प्रजानते इन्द्रियगोचरं च
 चित्तं यथा षड्विषयाश्रितं च ।
 प्रजानते इन्द्रियगोचराय
 रूपं च शब्दं च तथैव गन्धम् ॥

रसं च स्पर्शं च तथधर्मं गोच(र)लं
 चित्तं च सर्व्वञ्च षडिन्द्रियेषु ।
 शकुनिरिव चक्षुल-
 मेतेन्द्रियसंप्रविष्टम् ॥

यत्र पञ्चेन्द्रियसंश्रितं च
 नरेन्द्रियं कुचभुजामर्मासकम् ।
 कायश्च निष्ठेषु निव्यापारं च
 अमारकः प्रत्ययमग्नवद्य ॥

अग्नाश्वतकल्पममन्वितश्च स्थितकायस्तु इव शून्यग्रामः ।
चित्यप्तेजसलिलानि यथा चौरग्रामान्तः ॥

स्थितदेशदेशे परस्यरेणैव सदा विबुद्धा
यथैव आग्नीविष एकवेशानि ।
धातुरगास्तदेवन्तु विधानि ऊर्द्धगामीद्वयेपुगामी च
द्वयाद्वयं दिग्गविदिग्गामु सर्व्वं ॥

नश्यन्ति तैर्धातु भुजङ्गमाणि
चित्युरगश्च सलिलोरगश्च ।
इमौ च देष्वाचयतां व्रजेत
तेजोरगाश्चानिलामारुतोरगश्च ॥

इमौ हि ऊर्द्धगती नभोन्ति
चित्तं च विज्ञानमध्ये स्थितं च ।
गत्वा यथा पूर्व्वहतेन कर्मणा
देवमनुष्येषु च चिध्वपाया ॥

यथाकृतं पूर्व्वभावे प्रवज्यां
क्षेत्रानि लङ्घयितुं चयान्तप्राप्तः ।
कफक्षेत्रमूत्रपूरीषपूर्णाणि
नाभिलश्च ह्रमिचुद्रभृतम् ॥

क्षिप्तः अज्ञाने यथ काष्ठभृतः
यस्या हि त्वं देवत एभि च ।
कतिरोत सत्त्वस्तथा पुङ्गलो वा
शून्या हि ते ते खलु सर्व्वधर्मा ॥

अविद्यत प्रत्ययसम्भवाच्च
एते महाभूतसम्भवाच्च ।
तस्मान्महाभूततया प्रकृतिभावाः
तस्माच्चभूताहि असम्भवाच्च ॥

अविद्यमाने कदाचिद्विद्यते
अविद्यतप्रत्ययसम्भवाच्च ।
अविद्यमानैवमविद्यया च
तस्मान्मया उक्त अविद्य एषा ॥

संस्कारविज्ञानसनामरूपं
पङ्कायतस्पर्गतथैव वेदना ।
दृष्ट्या उपादान तथा भवता
जातिजरामरणशोकउपद्रवाणाम् ॥

दुःखानि संस्कारअचिन्तितानि
संसारचक्रे च यथा स्थितानि ।
अभूतसम्भूतअसम्भवाच्च
अथानिगं चित्तविचारणं तथा ॥

दृष्टिगतं स्यात्सद्य आत्मनो
ज्ञानासिना हिन्दय क्षेत्रजालम् ।
स्कन्धालयं पश्यथ शून्यभूतं
सृगतं तं च बोधिगुणं ह्युदारम् ॥

विवृतं चेमे अमृतपूरस्य
द्वारं मन्दर्गितं अमृतपूरस्य ।
भोजनं प्रवेक्ष्यते अमृतापूरालयं शुभं
तेऽप्यस्याहं अमृतरासन-आत्मनोपरा ॥

हताम वरधर्मभैरौ
 आपूरिताम वरधर्मगङ्गाः ।
 प्रज्ज्वलिताम वरधर्मउल्का
 सुवर्षितं मे वरधर्मवर्षम् ॥

पराजिताम वरक्लेशशत्रवः
 उच्छ्रिताम धर्मध्वजं ह्यनुत्तरम् ।
 प्रतारिताम सत्त्वं भवसमुद्राः
 पिथितानिम त्रैन्यपापपथानि ॥

क्लेशग्निदाह शमयित्वा प्राणिनां
 यस्वार्थपूर्वमहमनेककल्पा ।
 अचिन्तिया पूजित नायक हि
 चरित्वा बोधाय दृढव्रतेन ॥

सद्गुणकायपरिवेषयमाणो
 हस्तौ च पादौ च परित्यजित्वा ।
 धनहरिण्यमणिमुक्तिभूषणं
 नयनोत्तमां गयियपुत्रम् ॥

सुवर्णवैदूर्यविचित्ररत्नानि
 क्लिन्दित्वा त्रिमाहस्त्रायाम् ।
 सर्वदृष्टवणवभस्यतिभ्यः
 सर्वं च धरणीरुहं चूर्णयित्वा च ॥

तत्सर्वं कुप्याच्छूयन्मरुतोपमम् ।
 चूर्णराशिं करित्वा तु यावदाकाशगोचरम् ॥

त्रिशक्ताभागभिन्नायधरणीरजसमानिवा ।
सर्वसत्त्वात्रिणिकेभिज्ञानेचेतनेनरैः ॥

सर्वं गणयितुं शक्यं न तु ज्ञानं जिनस्य च ।

एकचणप्रवृत्तन्तु सज्जानश्च महामुनेः ॥

अनेककल्पकोटिषु न शक्यं गणयितुं क्वचित् ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजशून्यतापरिवर्त्ता
नाम षष्ठमम् ॥

अथ खलु वैश्वखी महाराजो धृतराष्ट्रो महाराजो विरुदको महाराजो त्रिकपालो महाराज इत्यायासनेभ्य एकांगेन चीवराणि प्रावृष्य हसितराजामुमण्डलानि पृथिव्यां प्रति-
प्राप्य येन भगवतां सेनाङ्गलिं प्रत्यस्य भगवन्नामेतदधीचत् ।

अयं भगवन् सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजः सर्वतयागताश्लोकितः सर्वतयागत-
समन्वागतः सर्ववीधिष्वस्वगणनमस्कृतः सर्वदेवेन्द्रगणसंप्रहर्षकः सर्वलोकापालस्तुतः सुवि-
विश्वश्रितः प्रशंसितः सर्वदेवभयनाभाषितः सर्वसत्त्वानां परमसुखप्रदायकः सर्वनरक-
तिर्य्यङ्मोनिपमलोकदुःखसंशोषकः सर्वभयप्रतिशमनः सर्वपरसकप्रतिनियर्त्तकः दुर्भिक्ष-
कान्तारप्रशमनो व्याधिकान्तारप्रलाशको ज्ञानसर्व्वयशः-प्रकाशकः परमशान्तिकरः शोकापान-
प्रशमनो विविधनानोपद्रवप्रशमयिता उपद्रवशतसदृशप्रलाशयिता इत्यथ भदन्त भगवन्
सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजश्च तेषां च सूत्रेन्द्रधारकाणां त्रिकारेण पर्यदि संप्रकाशमान-
व्याम्नाकं चतूरीं महाराजानां स्वल्पपरिवारणी एतेन च धर्मश्रवणेन धर्माभूतरमेन च मे
दिशात्मभाव महोजना विवर्द्धयिष्यन्ति ।

श्रमाकं कार्यं च यत्नस्य स्यामवमं जनितं भविष्यति । तेजस्य श्रियस्य तद्दर्शीया
व्याम्नाकं कार्यमादिशन्ति । ययं भगवन् चत्वारो महाराजानो धार्मिकाश्च धर्मशान्तिश्च धर्म
कारयिष्यामः । ते ययं भगवन् चत्वारो महाराजाः माहंमष्टाविंशतिसहस्रायससंनानापतिभिरने
केषु यत्नशतसदृशैः सततप्रयत्नैः सर्वजन्मदुष्टीयं शिष्येन चक्षुषा विवर्द्धनातिक्रान्तमानुष्यवे
व्यवलोकयिष्यामः श्रारक्षयिष्यामः परिपालयिष्यामः तेन हेतुना भदना भगवन्व्याम्नाकं चतूर
महाराजानां लोकापाल इति हंसोत्पादिता । ये वैविदूदन्त भगवन् श्रामिन् जन्मदुष्टे
विपय्यानाः परे च श्लेशत्रोपदता भविष्यन्ति दुर्भिक्षकान्तारेषु या नानाविधेषु उपद्रवश
उपद्रवसदृशेषुपद्रुता भविष्यन्ति । ययं भदन्त भगवन् चत्वारो महाराजा अथ सुवर्णप्र
सोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजश्च तेषां च सूत्रेन्द्रधारिणां विदूषां संचोदनां करिष्यामः ।

यदा चेने भदन्त भगवन् धर्मभाणका भित्तवोऽस्माकं चतूर्णां महाराजानां संचोदनया बुद्धाधिष्ठानेन च येषु येषु विषयेषूपसंक्रमेयुस्तेषु तेषु विषयेषु चेमं च सुवर्णप्रभासोत्तम-सूत्रेन्द्रराजं विस्तरेण संप्रकाशयेयुः । य इमान्येवस्वपाणि विषयगतानि नानाविधान्युपद्रव-शतानि उपद्रवसहस्राण्युपद्रवशतसहस्राणि च प्रशमयिष्यन्ति । यद्य च भदन्त भगवन् मनुष्यराजस्य विषये ते सूत्रेन्द्रराजधारका भित्तवो धर्मभाणका उपसंक्रान्ता भविष्यन्ति ॥ अयं मनुष्यराजः । इमं सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजं शृणुयात् श्रुत्वा च तेषां सूत्रेन्द्रधारकाणां भित्तूणां सर्व्वभ्योऽधिकेभ्य आरत्तां कुर्यात् परित्राणं परिग्रहं परिपारणं कुर्यात् । ते व्ययं भदन्त भगवं श्रुत्वा महाराजास्तस्य मनुष्यराजस्य सर्व्वविषयगतानां च सत्त्वानां आरत्तां करिष्यामः परित्राणं परिग्रहं परिपालनं शान्तिस्वस्थयनं करिष्यामः । यदा च भदन्त भगवन् मनुष्यराजः सूत्रेन्द्रधारकाणां भित्तुभित्तुण्युपासकोपासिकानां सर्व्वमुखोपकरणैः सुखतां कुर्यात् ॥ ते व्ययं भदन्त भगवं श्रुत्वा महाराजास्तं मनुष्यराजं सर्व्वराजेभ्यः स्मृततरं करिष्यामो गुरुकृतं करिष्यामो मानितं च पूजितं च सर्व्वविषयेषु च प्रशंसनीयं च रिष्यामः ॥

अथ खलु भगवांश्चतूर्णां महाराजानां साधुकारमदात् । साधु साधु महाराजाः साधु साधु गुण्माकं महाराजाः यथापि ते पूर्णं पूर्व्वजिनकृताधिकारा अवरुपितकुशलमूला बहु द्विकोटिनियुतशतसहस्रपर्य्युपासिता धार्मिकाश्च धर्मेवादिनश्च धर्मैश्च देवानां च अनुष्याणां च राजत्वं कारयध्वं यथापि नापूर्वं दीर्घराजं सर्व्वसत्त्वानां हि ते चित्ताः सुख-त्रैचित्ताः सर्व्वसत्त्वहितसुखाध्यशयप्रतिपत्ताः सर्व्वहितप्रतिषेधकाः सर्व्वसत्त्वानां सर्व्व-हितोपमहाराभिपुक्तास्ते पूर्णं चत्वारो महाराजानः तेषां मनुष्यराजस्य च सुवर्णप्रभासोत्तम-त्रेन्द्रराजस्य पूजासंस्काराभिपुक्ताणामारत्तां करिष्यथ परित्राणं परिग्रहं परिपालनं शान्तिं स्वस्थयनं करिष्यत । तेन गुण्माभिषुहसुमहाराजैः सवलपरिवारैरेकैश्च यत्तशतसहस्रै-तौतानागतप्रख्युत्पन्नानां बुद्धानां भगवतां धर्मेनेवै आरत्ताता भविष्यति परिपालिता च रिष्यहीता च भविष्यति । तेन गुण्माकं चतूर्णां महाराजानां सवलपरिवाराणामनेकेषां यत्त-शतसहस्राणां देवानां देवासुरसंश्रामसमभिरुढानां जयो भविष्यति । असुराणां च पराजयो विष्यति ॥ धर्मेतनेभ्यः सर्व्वपरचक्रप्रमथकस्य सुवर्णप्रभासोत्तमस्यसूत्रेन्द्रराजस्यार्थाय तेषां त्रेन्द्रधारकानां भित्तुभित्तुण्युपासकोपासिकाणामारत्तां करिष्यथ परिग्रहं परिपालनं शान्तिस्वस्थयनं करिष्यत ।

अथ वेश्रवणो महाराजो हृतराष्ट्रो महाराजो विस्टको महाराजो विस्पासो महा-राज उल्यायासनेभ्यः एकांशानि चौवराणि प्रावृत्य दक्षिणानि जानुमण्डलानि पृथिव्यां तिष्ठाय येन भगवांस्तेनाङ्गलिं प्रणथ्य भगवन्तमेतद्वोचत् ॥ अयं भदन्त भगवन् सुवर्ण-भासोत्तमसूत्रेन्द्रराजोऽनागतैऽध्वनि यत्र द्यामनगरनिगमत्रनपदराष्ट्राजधानीषु प्रचरिष्यति । अथ यद्य मनुष्यराजस्य विषयमनुपासा भविष्यति । कथिद्भदन्त भगवन् मनुष्यराजो भवन् त्वानेन देवेन्द्र ! समयेन राजशास्त्रेण राजत्वं कारयन् अस्य सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य शोता भद्रंस्ताश्च सूत्रेन्द्रधारका भित्तुभित्तुण्युपासकोपासिकाः सत् कुर्यात्, गुरुकुर्यान्वानयन्

पूजयन् सततममितं सुवर्णप्रभाषोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं शृणुयात् । अनेन घर्म्मिद्वयेन संबोदन-
 घर्म्मामृतपुराणात्मकानामस्माकं चतूणां महाराजानां श्वलपरिवाराणामनेकेषां च यत्प्रत-
 महाराजां इमान् दिवात्मभाषान् महतीजसा विवर्द्धयेत् ॥ महान्तं धीर्यंशुखामरचरं
 'वासार्कं' कायेषु तेजः श्रियश्च लक्ष्मीश्याम्नाकं विवर्द्धयेत् । तेन वयं भदन्त भगवंश्वलारं
 महाराजाः श्वलपरिवारा अनेकेर्यत्प्रतमहस्रैरवृश्चिः कायात्मभावैरर्त्तार्द्धं चानामतेऽध्वनि
 यत्र ग्रामनगरानिगमजनपदराष्ट्रराजधानीषूपसंक्रमिष्यामः । तथायं सुवर्णप्रभाषोत्तमः सूत्रेन्द्र-
 राजः प्रचरिष्यति तेषां च मनुष्यराजानामस्य सुवर्णप्रभाषोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य श्रोतृणां
 पूजयितृणां चाल(र)लां कलि(रि)ष्यामः । परित्रायं परिप्रष्टं परिपालनं दण्डपरिहारं शस्त्र-
 परिहारं शान्तिस्वस्ययनं च करिष्यामः । तेषां च कुलानां तेषां च राष्ट्राणां तेषां च
 विषयाणां चारत्तां करिष्यामः परित्रायं परिप्रष्टं परिपालनं दण्डपरिहारं शस्त्रपरिहारं
 शान्तिस्वस्ययनं करिष्यामः । तं च विषयं सर्वभयापेभ्यः परिमोचयिष्यामः । परचक्राणि
 च प्रतिनिवर्त्तयिष्यामः यः कश्चित्तस्य मनुष्यराजस्यस्य सुवर्णप्रभाषोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य
 श्रोतुमर्त्तयिषुः पूजयिषुः ॥ श्र(म)त्यः सामन्तकः प्रतिशशुराजो भवेत् । यदा च भदन्त भगवं-
 लस्य सामन्तकस्य प्रतिशशुरो राज्ञः एवं चित्तमुत्पाद्येत् सोऽहं चतुरङ्गस्य वलकायेन सार्द्धमस्य
 विषयमुपसंक्रमेयं विनाशयितुम् ॥

तेन खलु पुनर्भदन्त भगवन् कालेन तेन समयेनास्य सुवर्णप्रभाषोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य
 तेजोऽनुभावेन तस्य सामन्तकस्य प्रतिशशुराजस्यानौराजभिः सार्द्धं संग्रामो भविष्यति ॥
 स्वविषयगतास्वविषयत्रिलोपाश्च भविष्यन्ति दाक्षणाश्च राजसङ्घोभा भविष्यन्ति ग्रहरोगाश्च
 विषयप्रादुर्भूता भविष्यन्ति नानाव्याधिसपशतानि विषयप्रादुर्भूतानि भविष्यन्ति । यदा च
 भदन्त भगवंश्वलस्य सामन्तकस्य प्रतिशशुराजस्य स्वविषयगतानि एवं रूपाणि नानोपद्रवशतानि
 नानाव्याधेपशतानि भवेयुः ॥ स च भदन्त भगवन् सामन्तकप्रतिशशुराजस्यतुरङ्गिणीं सेनां
 योजयित्वा परचक्रगमनाय स्वविषयान्निष्क्रान्तो भवेत् यत्रायं सुवर्णप्रभाषोत्तमः सूत्रेन्द्रराजो-
 भवेत् । स प्रतिशशुराजः सार्द्धं चतुरङ्गवलकायेन तं विषयमुपसंक्रमितुकामो भवेत् विना-
 शितुकामो भवेत् तत्रेयं भदन्त भगवंश्वलरो महाराजाः श्वलपरिवाराः अनेकेर्यत्प्रतमह-
 शतमहस्रैरवृश्चैरात्मभावैस्तत्रापसंक्रमिष्यामः । तं परचक्रमाधानं मार्गप्रतियनं तपैव प्रति-
 नियर्त्तयिष्यामो नानाव्याधेपशतानि नोपसंहरिष्यामो विघ्नांश्च करिष्यामः । यदा तत् परचक्र-
 न शक्नोति तत्र विषय उपसंक्रमितुं । कुतः पुनर्विनाशं करिष्यति ॥

अथ भगवर्त्तकेषां चतूणां महाराजानां साधुकारमदात् । साधु साधु महाराजाः सा
 खलु पुनर्युष्माकं महाराजानां यदुपसंक्राम्या अरंस्थेयकन्वकोटिनपुतप्रतमहस्रमुदान्नीता
 अनुत्तरायाः मध्यकृष्णव्योधेरर्षाय तेषां तेषां मनुष्यराजानामस्य च सुवर्णप्रभाषोत्तमस्य सूत्रेन्द्र-
 राजस्य श्रोतृणांमारत्तां करिष्यथ परित्रायं परिप्रष्टं परिपालनं शान्तिस्वस्ययनं करिष्य-
 तानि च राजकुलानि च तानि च नगराणि तानि च राष्ट्राणि तानि च विषयाणि आरत्ता-
 यिष्य परित्रायं परिपालनं दण्डपरिहारं शस्त्रपरिहारं शान्तिस्वस्ययनं करिष्यथ ॥ तानि च
 विषयाणि सर्वभयोपद्रवोपसंक्रान्तीपापकेभ्यः परिमोचयिष्यथ परचक्राणि च नियर्त्तयिष्यथ ॥

सर्वजम्बूद्वीपगतानां चास्य मनुष्यराजस्य अकलयाम्भण्डनया विग्रया विवाद्या श्रोतसुका-
 मापद्यय ॥ यथाच ते युष्माकं चतूणां महाराजानां सबलपरिवाराणां अस्मिन् जम्बूद्वीपे
 तेषु चतुर्षु नगरसदृशेषु तानि चतुरश्रीतिनगरसदृशाणि तेषु तेषु विषयेष्वभिरमेयुस्तेन च
 रात्र्यैश्वर्याभिरमेयुस्तेन च धर्म्मस्खन्नेन परस्परं न विहेटयेयुः ॥ न परस्परं विहेटं
 ज(म)मयेयुः ॥ स्त्वेन च यथापूर्वं कर्म्मोपचयेन राजत्वं प्रतिलभेयुः ॥ स्त्वेन च रात्र्यैश्वर्येण
 च तुष्टा भवेयुः ॥ न च परस्परेण विनाशयेयुर्न विषयविनाशाय पराक्रमेयुः ॥ यथा वास्मिन्
 जम्बूद्वीपे तेषु चतुरश्रीतिषु विषयनगरसदृशेषु तानि चतुरश्रीतिराजसदृशाणि परस्परेण
 द्वितचित्तानि सुयुचित्तानि परस्परेणाकलहताडनया भण्डनया विग्रहया विवाद्या स्त्रीषु स्त्रीषु
 विषयेष्वभिरमेयुः ॥ तेन चतूणां महाराजानां सबलपरिवाराणां अयं जम्बूद्वीपः स्त्रीतो
 भविष्यति सुभिक्षश्च रमणीयश्च बहुजनसमाकीर्णश्च अद्भ्योजोवत्तरेण भविष्यति ॥ अतो-
 मासाहं माससम्बत्सराणि च सर्वाणि समाचारयुक्तानि भविष्यन्ति ॥ अहोरात्रं ग्रह-
 नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च समाग्रहिष्यन्ति ॥ कालेन च वर्षधाराः पृथिव्यां निपतिष्यन्ति सर्वं
 जम्बूद्वीपगतानि सप्तत्त्वानि सर्वधनधान्यसमृद्धानि भविष्यन्ति महाभागानि चामत्सराणि
 भविष्यन्ति परित्यागदन्ति दशकुशलकर्म्मपथसमन्वागतानि भविष्यन्ति ॥ यद्गुणसा सुगताः
 स्वर्गलोके उपपत्स्यन्ते । देवभुवनानि चाकीर्णानि भविष्यन्ति देवैर्देवपुत्रैश्च ॥ यत् कश्चिन्म-
 हाराजो भवेत् ॥ य इत्यमथ सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य श्रोता भवेत् । मानयिताच
 पूजयिताच तेषां च सूत्रेन्द्रधारकाणां भित्तुभित्तुष्णुपासकोपासिकानामौत्सुकं सत् कुर्ष्यात्
 गुरुकुर्ष्यान्मानयेत् पूजयेत् ॥ युष्माकं चतूणां महाराजानां सबलपरिवाराणामनेकेषां च
 यत्तशतसदृशाणामनुकम्पार्थाय सततसमितं धर्म्मं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रराजेन्द्रं शृण्वन् अनेन
 धर्म्मश्रवणसलिलोदकेन युष्माकमेतान्वात्मभावानि सन्तर्पयेत् ॥ महतीजसा युष्माकमेतानि
 शरीराणि विवर्द्धयेत् महच्च युष्माकं वीर्यं च अमरवलं च वपुषः संजनयेत् ॥ तेजश्च
 श्रियश्च लक्ष्मीश्च युष्माकं विवर्द्धयेत् ॥ तेन च मनुष्यराजेन मम शाक्यमुनेस्तयागतस्यार्हतः
 सम्यक् सम्बुद्ध्युच्चिन्त्या महाविपुलविस्तीर्णा पूजा कृता भविष्यति ॥

तेन च मनुष्यराजेनातीतानागतप्रत्यल्पद्धानां बुद्धानामनेकेषां तथागतानां कोठिनियुत-
 शतसदृशाणामचिन्त्या महती विस्तीर्णा सर्वाण्यकारणैः पूजाकृता भविष्यति ॥ तेन तस्य
 मनुष्यराजस्य महत्पारता कृता भविष्यति ॥ तेन च तस्य राज्ञा रत्नां परित्राणं परिग्रहं
 परिपालनं दण्डपरिहारं शस्त्रपरिहारं शान्तिस्वस्थयनं कृतं भविष्यति ॥ अग्रमहिष्याश्च
 राजपुत्राणां च सर्वाण्यन्तःपुरस्य च राजकुलस्य च सर्वस्य महत्या रत्ना कृता भविष्यति
 परित्राणं परिग्रहं परिपालनं शान्तिस्वस्थयनं कृतं भविष्यति ॥ राजकुलनिवासिन्यश्च सर्व-
 देवता या या चत्वारश्च चित्तेन सुखशौमर्णेन समन्वागता भवितारो रतिमनुभविष्यन्ति ॥
 तानि च राष्ट्रानि तानि च विषयाणि चारक्षितानि भविष्यन्ति परिषाचिता चानुत्पीडितानि
 चाकण्टकानि च भविष्यन्ति सर्वपरचक्रानवमर्हितोविस्तीर्णापरिमितपुण्यस्खन्धःपरिपृच्छीतो
 भविष्यति ॥ अद्य मम सर्वाण्यन्तःपुरस्य महत्या रत्नाकृता भविष्यति ॥ अद्य मम राजकुले
 अचिन्त्या मम विशिष्टानुत्तप महती शान्तिकृता भविष्यति स्वस्थयनं च ॥ अद्य ममायं

सर्वत्रिपय आरक्षितो भविष्यति ॥ परिपाचितशानुखीदितशानुत्कृष्टिकथ सर्वपरवक्रा-
 नथसार्द्धितशानुपमर्गशानुपायमथ भविष्यति ॥ यदा च महाराजः म मनुष्यराजोऽनेनेत्र
 रूपेण महम्मैतोरवेण सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजधारका भित्तुभित्तुष्णुपासकोपासिकाः सत्
 कुर्यात् गुण कुर्यात् मानयेत् युष्माकं चपूर्णां महाराजानां मयलपरिवाराणां तेषां च
 देयगणानामनेकेषां च यत्प्रगतमदृष्ट्याणां महारवच्छ्याणि संख्यास्यन्ति ॥ उदारोदाराणां च
 मन्था न प्राप्स्यन्ति सर्वदेवभयनेषु सर्वसुवर्णथर्थावभासः प्रादुर्भविष्यति । तेन चावभासेन
 सर्वदेवभवनान्यभामितानि भविष्यन्ति ॥ यथा त्रिसदृष्टमहासाहस्राणां लोकघातो ॥
 सर्वदेवभवनानि सुपर्यन्तरौसे तानि नानागन्धधूपलताच्छत्राणि संख्याष्यन्ति ॥ तथाश्राव्य
 महाराजाः सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य तेजसा धरसदृष्टधूपिता तेन मनुष्यराजेन ।
 नानागन्धा अथ सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य पूजार्थाय ॥

नानागन्धधूपलताच्छत्राणि संख्याष्यन्ति तेन क्षणलघुसुहृतेन समन्ताद्दशसु दिक्षु
 अनेकेषु गङ्गानदीवालुकोपनेषु बुद्धक्षेत्रकोटिनियुतशतसदृष्टेषु अनेकेषां गङ्गानदीवालुका-
 समानानानागतकोटिनियुतशतसदृष्ट्याणां सुपर्यन्तरौसे तानि नानागन्धधूपलताच्छत्राणि
 संख्याष्यन्ति ॥ तेषु वालुकोपनेषु बुद्धकोटिनियुतशतसदृष्टेषु दारोदाराणां नानागन्धधूपा-
 नाघास्यन्ति ॥ सुवर्णवर्णमयावभासा प्रादुर्भविष्यन्ति ॥ तेन चावभासेन तान्यनेकानि गङ्गा-
 नदीवालुकासमानि बुद्धक्षेत्रकोटिनियुतशतसदृष्ट्याण्यवभासितानि भविष्यन्ति ॥ समनन्तर
 प्रादुर्भूतानि च महाराजा इमान्येव रूपाणि प्रतिहाय्याणि तानि अनेकानि गङ्गानदीवालुका-
 समानि बुद्धक्षेत्रकोटिनियुतशतसदृष्ट्याणि प्रतिष्ठिता स्थायागतास्तं च धर्मेभागकं समन्वा-
 गता करिष्यन्ति ॥ साधुकाराणि च प्रदाष्यन्ति साधु साधु मत्पुरुष ! साधु पुनस्त्वं मत्पुरुष !
 यस्त्विममेवं रूपं गम्भीरमेवं गम्भीरार्पमेवं गम्भीरायभासमेवमचिन्त्यगुणधर्मेसमन्वागतं
 सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं विस्तरेण सम्प्रकाशयितुकामः ॥ न चैते सत्त्वा इत्यरेण कुशल-
 मूलेन समन्वागता भविष्यन्ति ॥ ये ह्यसं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं श्रान्तशः शोष्यन्ति
 प्रागेवोद्ग्रहीष्यन्ति धारयिष्यन्ति लिखयिष्यन्ति लिखापयिष्यन्ति वावयिष्यन्ति पर्यवाप्यन्ति
 विस्तरेण च पर्षदि संप्रकाशयिष्यन्ति पर्षदि देशयिष्यन्ति उद्दिष्यन्ति स्वाध्यापिष्यन्ति यानि
 श्रोत्रमनसि भावयिष्यन्ति ॥ तत् कथ्येतेः । सदृष्टवलेनास्य पुरुषस्य सुवर्णप्रभासोत्तमस्य
 सूत्रेन्द्रराजज्जानेकानि बोधिसत्त्वकोटिनियुतशतसदृष्ट्याणि श्रवेवर्तिकानि भविष्यन्ति
 अनुत्तरायाः सत्यक् सन्वोधेः ॥

अथ खलु तानि समन्ताद्दशसु दिक्षु गङ्गानदीवालुकासमेषु बुद्धक्षेत्रकोटिनियुतशत-
 सदृष्टेषु अनेकानि तयागतकोटिनियुतशतसदृष्ट्याणि स्वकक्ष्येषु बुद्धक्षेत्रेषु प्रतिष्ठितानि
 तेन कालेन तेन समयेनैकपदेनैकवाचैकस्वरनिर्घोषेण तस्य धर्मेभागकस्य भिक्षोर्हम्मभिन-
 गतस्येतद्बुधुः । उपसंक्रमिष्यसि त्वं मत्पुरुषानागतेऽध्वनि बोधिमण्डं प्रदर्शयिष्यसि त्वं
 मत्पुरुष बोधिसत्त्वद्वयगतो भूमिराजो मूलप्रविष्टः सर्वत्रैलोकाप्रतिविशिष्टानि सर्वसदृष्टां
 स्विकालान्तराणि व्रततपश्चरखलपानान्यधिष्ठानानि श्रधिष्ठितान्यनेकानि सुष्करकोटि-
 नियुतशतसदृष्ट्याणि समङ्करिष्यसि त्वं मत्पुरुष बोधिमण्डं । परित्रायिष्यसि त्वं

सत्युद्यम सर्वान्द्विसाहस्रसदासाहस्रलोकधातून् ॥ पराजयिष्यसि त्वं सत्युद्यम द्रुमराजमूलो-
पविष्टः कुत्रिमरुपपरमदिवभस्यसन्दर्शनं नानाविकृतकरूपमचिन्त्यमारसैन्यं । अभिसम्मोत्थासि
त्वं सत्युद्यम बोधिभण्डचराग्रगतोऽनुपमप्रशान्तधिरजस्त्रगम्भीरमनुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं ॥
प्रवर्तयिष्यसि त्वं सत्युद्यमार्थसारदृढवज्रासनोपविष्टः सर्वजिनाभिसंस्तुतं परमगम्भीरं द्वाद-
शाकारमनुत्तरधर्मचक्रं ॥ पराणिवानुपसर्गानिवानुपापासानि चेति ॥

एवमुक्ते वैश्रवणो महाराजो हृतराष्ट्रो महाराजो विरुद्धको महाराजो विरुपाक्षो
महाराजस्ते सर्वे भगवन्तमेतदबोचत् ॥ तेन भगवन् मनुष्यराजेन सुखातगात्रेण भवितव्यं
सुगन्धवसनधारिणानेकचरित्रवस्त्रप्राप्ततेन नानालङ्कारविभूषितेन भवितव्यम् । आत्मनश्च-
नौचतरमासनं प्रज्ञापयितव्यं तत्रासने निषेदित्वा राज्यमदमत्तेन न भवितव्यं नचोच्चैराज्ञा स्वयं
ज्ञापयितव्या शाक्यमानसद्वर्षविवर्जितेन चित्तेनायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूचेन्द्रराजः श्रोतव्यः
तस्य च धर्मभाणकस्य भिक्षोरन्तिके शास्त्रसंज्ञा उत्पादयितव्या ॥ तेन मनुष्यराजेन तस्मिन्
काले तस्मिन् समये अग्रमहिषीराजपुत्राश्च राजदुहितरश्च सर्वान्तःपुरगणाश्च प्रियहिताभ्याम्
प्रक्षिप्तव्याः प्रियवचनेश्चाग्रमहिषीराजपुत्राश्च राजदुहितरः सर्वान्तःपुरगणाश्चालापयितव्याः ।
नानाविचित्राश्च धर्मश्रमणपूजा आजापयितव्या ॥ अचिन्तित्या अतुल्यया प्रीत्या आत्मानं
सन्तर्पयितव्या । अचिन्तनप्रीतिसुखेन सुखापयितव्यं सुखेन्द्रियेन च भवितव्यं ॥ आत्मनश्च
महावलेन च भवितव्यं महता परहर्षणात्सा परहर्षयितव्यः ॥ महताभिभवातेन धर्मभाणकः
प्रत्युक्तावयः ॥

एवमुक्ते भगवां स्तांश्चतुगेमहाराजानेतदबोचत् । तस्मिंश्च खलु पुनर्महाराजाः काले
तस्मिन् समये तेन मनुष्यराजेन सर्वेण च तानि पाण्डलानि नवरुचिरवस्त्राणि प्रावरित-
व्यानि नानाविभूषणालङ्कारैरात्मा समलङ्कृतव्याः ॥ महता राजानुभावेन महत्या राजव्यूहया
नानाविचित्रमङ्गलपरिगृहीतैस्तोराजकुलादभिनिष्क्रमितव्यम् । तस्यधर्मभाणकस्यभिक्षोः
प्रत्युद्गमनाय गन्तव्यम् ॥ तत्कक्ष्य हेतोः ॥ यावन्ति मनुष्यराजस्तत्रपदानि भावयन्ति तावन्ति
कल्पकोटिनियुतशतसहस्राणि संभारात्परामुखानि कारिष्यति ॥ तावतां चक्रवर्तिराजकुल-
कोटिनियुतशतसहस्राणां लाभो भविष्यति ॥ यावन्ति स तत्र पदान्यतिक्रमिष्यति । तावतां
चैव दृष्टुर्धार्मिकानां दुर्विच्छेदं महता राज्यैश्वर्येण विवर्द्धिष्यते ॥ अनेककल्पकोटिनियुत-
शतसहस्राणामुदारोदाराणां चावस्थानानां सप्तरत्नमयानां दिश्विमानानां लाभो भविष्यति ॥
अनेकेषां च दिवाङ्गाराणां मानुष्यकानां राजपुत्रशतसहस्राणां लाभो भविष्यति ॥ सर्वत्र
जातिषु महैश्वर्यप्राप्तो भविष्यति ॥ दीर्घायुष्कश्च भविष्यति चिरजीवी च भविष्यति ।
प्रतिभाणत्रांशोदयवचनश्च यशस्वी च सुविशालकीर्तिश्च प्रशंसनीयश्च भविष्यति सदेव-
मानुषामुरख लोकस्य सुखितश्च भविष्यति ॥ उदारोदाराणां च दिव्यमानुषकानां सुखानां
लाभो भविष्यति ॥ महावलश्च महानपुत्रलवेगधारी चाभिरुपः प्रासादिको दर्शनीयः
परमया शुभवर्णपुष्करतया समन्वागतश्च भविष्यति ॥ सर्वत्र च जातिषु तथागतसमवधान-
गतो भविष्यति ॥ सर्वैकलासमित्राणि च प्रतिलभ्यते ॥ योऽरिमित्रपुण्यस्त्वन्धपरिगृहीतो
भविष्यति ॥ इमान्येवं रूपाणि महाराजगुणानुशंसानि संपश्यमानेन तेन राज्ञा धर्मभाणका

पांज्रान्यभ्युदयातयाः ॥ तत्र धर्मभासकप्यान्तिके शास्रुंघ्रीत्यादयितया ॥ एवं विष
 सुत्यादिवितथं ॥ अथ मम शाकमुनिस्तपागतोऽहं नम्यकुम्बुदृष्ट एह रात्रकुले स्वजनमनुजा-
 भियगे ॥ मय्यंतां कविप्रयत्नेकं धर्मश्रयणं शोष्यामि ॥ अथाहमनेन धर्मश्रयणेनायेवार्तिको
 भविष्याम्यमनुसारायां मय्यकुम्बुद्वयो ॥ अथ मया तयागतकोटिनियुतशतसदृशाखा-
 रागिनानि भविष्यन्ति ॥ अथ मयातीतानागतप्रत्युत्पन्नानां दुष्टानां भगयतामचिन्या महती
 विपुला शिखीर्णां पूजा कृता भविष्यति ॥ अथ मम नरकगतिसिख्यर्गाङ्गानियमलांक-
 सुःप्रान्यन्तः मसुच्छिन्नानि भविष्यन्ति ॥ अथ मयानेकानां वक्षोद्भवास्तत्कोटिनियुत-
 शतसदृशास्त्रमात्रप्रतिलध्वानां कुशलमूलशीजान्यदस्तानि भविष्यन्ति ॥ अथ
 शक्रत्वकोटिनियुतशतसदृशास्त्रमात्रप्रतिलध्वानां कुशलमूलान्यदस्तानि भविष्यन्ति ॥ अथ
 मयानेकानि चक्रप्रतिरात्रकोटिनियुतशतसदृशास्त्रमात्रशीजान्यदस्तानि (रो)पितानि भविष्यन्ति ॥
 अथ मयानेकानि सत्वकोटिनियुतशतसदृशास्त्रि मंभाराण्यदिमोचितानि भविष्यन्ति ॥ अथ
 मयातिरधर्मशुद्धिपुले दनियमि त्वं मत्पुरुषानुत्तरं धर्माप्रदायं ॥ आपुरयियमि त्वं मत्पुरु-
 षानुत्तरं धर्मशुद्धिः । उच्छ्रियमि त्वं मत्पुरुष मदाधर्मध्वजं ॥ प्रत्यालयियमि त्वं मत्पुरु-
 षानुत्तरं धर्मास्त्रां प्रयर्षयियमि त्वं मत्पुरुषानुत्तरं महाधर्मद्वयं पराजयियमि त्वं म-
 तुदुपानेकानि स्त्रोशतसदृशास्त्रि प्रतारयियमि त्वं मत्पुरुषानेकानि सत्वकोटिनियुतशत-
 सदृशास्त्रि सुभीमान्महाभयममुद्रात् ॥ परिमोचयियमि त्वं मत्पुरुषानेकानि तयागतकोटि-
 नियुतशतसदृशास्त्रि मंभारास्त्रकात् ॥ आरागयियमि त्वं मत्पुरुषानेकानि तयागतकोटि-
 नियुतशतसदृशास्त्रि तयाधर्माङ्गं मत्पुरुष ॥ येनवेवाधौ मनुष्यराजः पुण्याभिसंस्कारेण
 कुशलाभिसंस्कारेण च तेनेय चात्मभावेन च दृष्टधार्मिकेणाचिन्तेन महतारात्रैश्वर्यतां
 विवद्विष्यति ॥ दृष्टधार्मिकेणाचिन्तेन महता च राजतेजसा धमन्वागतो भविष्यति ॥ श्रिया
 च तेजसा च लक्ष्म्या चालङ्कृतो भविष्यति ॥ सर्वप्रदायिकाय सर्वश्रवणाय सदधर्म्येण
 सुनिष्ठधीता भविष्यन्ति ॥
 स्वमुक्ते चत्वारो महाराजा भगवन्तमेतद्वोचन् ॥ यः कश्चिद्भदन्त भगवन्मनुष्यराजो
 भवेत् ॥ सोऽनेनेव दू(सुह)भूषणधर्मगौरवेणमं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं शृणुयात् ॥ ताद्य
 सूत्रेन्द्रधारका भित्तुभित्तुष्णुपाषकोपाषिकाः संक्षुष्यात् गुणकुष्यान्मानयेत् पूजयेत् ॥ अस्माकं
 चतूणां महाराजानामर्षय तद्राजकुलं सुप्रोदितं शोषयेत् ॥ नानागन्धोदकसंघिकं क्षुष्यात् ॥
 तत्र धर्मश्रवणमस्ताभिद्यतुभिद्य महाराजैः सादृं साधारणं शृणुयाद्दत्तनोऽर्षय च च तावत्
 किञ्चिन्मात्रं कुशलं प्रत्यंशं दश्यात् ॥ समनन्तरं निपश्य च भदन्त भगवं क्षुष भिद्यार्धर्मा-
 धनगतम् ॥ तेन मनुष्यराजिनोत्तमास्माकं चतूणां महाराजानामर्षय नानागन्धा घूपयितया
 सदघूपयितेषु ते भदन्त भगवंक्षुषसुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य पूजायां नानागन्धेषु
 परेता निश्चरन्ति ॥ तस्मिन्नेव क्षणलत्रमुहूर्त्तस्माकं चतूणां महाराजानां स्वकक्षकभवन
 गतान्पुष्यन्तरीचे नानागन्धघूपलताच्छ्रवाणि संख्यायन्ति ॥ उदारांस्य गन्धानाद्राघयन्ति ।
 सुवर्णवर्णमयाद्यावभासाः प्रादुर्भवियन्ति ॥ तेनचावभासेनास्माकं भवनान्यद्वर्भासितानि
 भविष्यन्ति ॥ ब्रह्मणः सदायतः शक्रस्य च देवानामिन्द्रेण सरस्वत्याय महादेवा दृष्टा

महादेव्याः श्रियश्च महादेव्याः सङ्ख्यस्य महायत्तसेनापतेरष्टाविंशतीनां च महायत्तसेनापतीनां
महेश्वरस्य च देवपुत्रस्य वज्रपाशेश महायत्तसेनापतेर्मणिभद्रस्य च महायत्तसेनापतेर्हारीत्याश्च
पञ्चपुत्रशतपरिवाराद्याः । अनवतप्तस्य च नागराजस्य चैतेषां भद्रन्त भगवन् स्वकस्वकभवन-
गतानां तेन क्षणत्वमुद्भूतानापर्यन्तरीक्षितास्ते नानागन्धधूपलताच्छत्राणि संस्थास्यन्ति ॥ उदाराश्च
नानागन्धानाघ्रास्यन्ति सुवर्णवर्णमयाश्चावभासाः प्रादुर्भविव्यन्ति ॥ तथा चावभासया सर्व-
भवनान्येव भाषितानि भविव्यन्ति ॥

एवमुक्ते भगवांश्चतुरो महाराजाभेत्तद्वोचत् ॥ न केवलं पुष्पाकं चतुर्णां महाराजानां
स्वकस्वकभवनगतानामुपर्यन्तरीक्षगतानि नानागन्धधूपलताच्छत्राणि संस्थास्यन्ति ॥ तत्
कथ्य हेतोः ॥ सहस्रधूपिताश्च महाराजास्तेन मनुष्यराजेन नानागन्धा अस्य सुवर्णप्रभासो-
त्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य पूजोपस्थानाय ततश्चैवधपरुद्व्यूहत्तं परिष्कृतीता नानागन्धधूपलता
निश्चरिष्यन्ति ॥ तेन क्षणत्वमुद्भूतैर्न सर्वेषां त्रिसाहस्रमहासाहस्रायां लोकघाती यत्र
कोटिशतं सुमेरूणां पर्वतराजानां कोटिशतं चक्रवाहमहाचक्रवाहानां पर्वतराजानां
कोटिशतं चतुर्महादीपानां कोटिशतं चतुर्महाराजकार्यिकानां देवानां कोटिशतं त्रयस्त्रिं-
शानां देवानां कोटिशतं यावद्देव संज्ञा नासंज्ञायतनोपगानां सर्वत्र रतेषु त्रिसाहस्रमहा-
साहस्रलोकघातुकोटिशतेषु त्रयस्त्रिंशेषु देवनिकायेषु सर्वेषां च देवनगन्धर्वानुरागहृ-
दिन्नरमहोरगानां च भवनगतानां उपर्यन्तरीक्षगतानि नानागन्धधूपलताच्छत्राणि
संस्थास्यन्ति ॥ उदाराश्च नानागन्धानाघ्रास्यन्ति सुवर्णवर्णमयाश्चावभासाः प्रादुर्भविव्यन्ति
ताभिश्चावभासाभिः सर्वभवनान्येव भाषितानि भविव्यन्ति ॥

एवमुक्ते चत्वारो महाराजा भगवन्तमेत्तद्वोचत् । अस्य भद्रन्त भगवन् सुवर्णप्रभा-
सोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य तान्येव स्वपाणि तृषार्भिकानि सारं पराजयिष्यामि कानि च
गुणानि संपश्यमानस्य सुहृदसहस्रावस्तुशुभलमूलस्य मनुष्यराजस्यानुकम्पाद्यापरिमितपुरश्च-
स्कन्धपरिग्रहं सम्पश्यमानास्ते वयं भद्रन्त भगवन् चत्वारो महाराजाः सवरपरिवारा
अनेकैर्यत्तशतसहस्रैः सार्द्धं स्वभवनगता नानागन्धधूपलताच्छत्राः संघोदिताः समाना
अदृश्यात्मभावै र्येन तस्य मनुष्यराजस्यापगतसंस्कारकूटमुष्ठीधितं नानागन्धोदकमुषितं
नानालङ्कारसमलङ्कृतं राजकुलं तेनोपसंज्ञमिष्यामो धर्मेप्रवणाय ब्रह्मा च सहापतिः शक्रश्च
देवानामिन्द्रः सरस्वती च महादेवो श्रीश्च महादेवो वृद्धा च महादेवो पृथिवी देवता
संजयश्च महायत्तसेनापतिरष्टाविंशतिमहायत्तसेनापतयश्च महेश्वरश्च देवपुत्रो वज्रपाशश्च
गुह्यकाधिपतिर्मणिभद्रश्च महायत्तसेनापतिः हारीती च पञ्चपुत्रशतपरिवारा अनवतप्तस्य
नागराजः सागरश्च नागराजः । अनेकानि च देवकोटिनियुतशतसहस्राणि अदृश्यात्म-
भावैर्येन तस्य मनुष्यराजस्य यत्र तं नानालङ्कारसमलङ्कृतं राजकुलं यत्र तस्य धर्मेभारकथ
भित्तोः पुष्पाभिः कौर्ष्यायां धरण्यां शौचप्रशुद्धीतं नानालङ्कारसमलङ्कृतं धर्मासनं प्रद्युम्नं
तत्र धर्मेप्रवणाय ते वयं भद्रन्त भगवांश्चत्वारो महाराजा अनेकैर्यत्तशतसहस्रैरेभिश्च
सर्वैः सार्द्धं समग्रा भविष्यामः तस्य मनुष्यराजस्य कल्याणमित्रसहायकस्य कल्याणमित्र-
संग्राहकस्यानुत्तरस्य महारघोशरङ्गातुः । अनेन धर्मेभूतरसेन संतर्पिताः सन्तः तस्य

मनुष्यराजग्यारत्नां करिष्यामः परित्राखं परिग्रहं परिपालनं शान्तिस्वस्थयनं करिष्यामः ।
 तस्य राजकुलस्य च नगरस्य च विषयस्य च रत्नां करिष्यामः । परित्राखं परिग्रहं परिपालनं
 शान्तिस्वस्थयनं करिष्यामः । तच्च विषयं सर्वोपद्रवोपसर्गोपायासेभ्यः परिसोचयि-
 श्याम इति ॥

यः कश्चिद्भूदन्त भगवन् मनुष्यराजो भवेद् यस्य च मनुष्यराजस्य विषये यः सुवर्ण-
 प्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य प्रचरेत् ॥ यदा चासौ भूदन्त भगवन्मनुष्यराजः सुवर्णप्रभासोत्त-
 मस्य धारकानां भित्तुभित्तुष्णुपासकोपासिकानां सत्कुर्व्यान्मानयेद्गुणैरेदस्माकं सुवर्ण-
 मदारजानामनेकानि यत्कोटिनिपुतशतसदृशाख्यनेकानि धर्मेभ्यवद्येन ॥ इतेन धर्मा-
 नुत्तरसेन न सन्तर्षयेद्गुणप्रतिमानयेदिमानि दिव्यात्मभासानि सदसोज्ज्वानि विषयैरेव चास्माकं
 वीर्यं च ध्यानबलं च संजनयेत्तज्ज्ञस्य शिष्यस्य लक्ष्मीं चास्माकं कायेषु न विषयैरेव चास्माकं
 भूदन्त त्वयं भगवन्सत्त्वो मदारजः सद्यत्परिवारा अनेकेयत्कोटिनिपुतशतसदृशैस्तस्य च
 विषये रत्नां करिष्यामो भूदन्त भगवन् विषये चास्माकं उपेक्षतः च च विषयवासिनो दो-
 शराजानां विषयं उपेक्षन्ति देवतास्य भूदन्त भगवन् विषयमुपेक्षन्ते । तत्तत्र विषये मानादिधा-
 श्रिययतोभा भविष्यन्ति । इत्येतेषां च राजसंज्ञाभानि भविष्यन्ति सर्वविषयगतानि च
 मत्त्वानि कालराजानि भविष्यन्ति भयजनजातानि विषयैरेव चास्माकं प्रादुर्भवि-
 यन्ति घटनसंज्ञाणि च परस्परैव विरुद्धानि भविष्यन्ति सूर्यप्रतिरूपकानि चमुत्पादवि-
 यन्ति चण्डप्रदाय भविष्यन्ति । सूर्यप्रदाय सततमर्मात्तं गगनाभरगतो सूर्योऽन्यमभो
 नो हृक्पयगतो भविष्यति । उल्काजातसदृशयानि परिवेशकानि गगनाभरे कालेन काले
 प्रादुर्भविष्यन्ति । पृथिवीकण्ठास्य भविष्यन्ति कृपास्य पृथिवीगतः । संतपताः शोर्षन्ति
 विषययतास्य चाप्यन्ति । विषययथास्य भविष्यन्ति दुर्भिक्षकालास्य च च विषये भवि-
 ष्यति । परसंज्ञाणि च तद्विषयं विनश्यन्ति । आयासयद्गुणं भविष्यति । तेषामण्यां भूदन्त ।
 भगवन्सुवर्णो मदारजानां सद्यत्परिवारात्तमनेकोपे च यत्शतसदृशानां विषयवासिनो
 च देवनामानां तद्विषयमुपेक्षत तत्र विषयं इत्यनेन इत्येते मानादिधानुपद्रवगतानि
 भविष्यन्ति उभेच सदृशानि च । यः कश्चिद्भूदन्त भगवन् मनुष्यराजो भवेत् । य आत्मनो
 सदसो रत्नां कर्तुं कामो भवेत् । चिरं च मानादिधानि राजमोक्षान्नुपार्थयितुकामो भवेत् ।
 सर्वसुखसमर्पितो न चिरं राजत्वं कर्तुं कामो भवेत् । य च विषयवासिनो च येषाम्
 सुखापिप्सुकामो भवेत् सर्वपरसंज्ञाणि च पराजयितुकामो भवेत् । सर्वसुखेन विषय-
 परिपालनयितुकामो भवेत् । धर्मेण राजत्वं कारयितुकामो भवेत् । अविषयं च न-
 भयोपद्रवोपसर्गोपायासेभ्यः परिसोचयितुकामो भवेत् । तेन च भूदन्त भगवन् मनुष्यराज-
 नायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजः शोतस्यः । शुद्धा च तान्मन्त्राका भिर्त्साभानुष्णुपासक-
 पासिकाः मनुकसंज्ञाः गुणकसंज्ञाः मानयित्तयाः पूजयित्तयाः । त्वयं चत्वारो ॥ ११॥
 सद्यत्परिवारा अनेकेषु धर्माद्यत्सुजलसुलोपसंनानेन धर्माद्यत्सुतरेण संतर्पयित्तव
 अस्माकं धर्मानि दिव्यात्मभानि सदसोज्ज्वानि विषयैरेव चास्माकं

तत् कथं हेतोः । यद्भदन्त भगवंस्तेन मनुष्यराजेनावशमयं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्र-
राजः श्रोतव्यः । यावन्ति भदन्त भगवन् वृद्धेन्द्रेण लौकिकलोकोत्तरेण च नानाविधानि
शास्त्राणि उपदर्शितानि । यावन्ति च शक्रेण देवेन्द्रेण नानाविधानि शास्त्राणि उपदर्शि-
तानि । यावन्ति च नानाविधैः पद्माभिज्ञैः श्रुतिभिः लौकिकलोकोत्तराणि च सत्त्वानामर्थाय
शास्त्राण्युपदेशितानि । भदन्त भगवंस्तुत्या वृद्धेन्द्रशतसहस्र श्रनेकेभ्यश्च शक्रकोटिनियुत-
शतसहस्रेभ्यः सर्वेभ्यश्च पद्माभिज्ञेभ्यश्च श्रुतीतिकोटिनियुतशतसहस्रशस्तयागतोऽग्रतरश्च
वेशिष्ठतरश्च सुवर्णप्रभासोत्तम-सूत्रेन्द्रराजविस्तरेण सत्त्वानामर्थाय संप्रकाशयितः । यथायं
सर्वजम्बुद्वीपगतानां मनुष्यराजानां राजत्वं कारयितव्यं । यथा च सर्वसत्त्वानि सुखार्पितानि
रवन्ति । यथा च सर्वविषयानुत्पीडिताश्च भविष्यन्ति अकण्ठकाः । यथा परचक्राणि
भारजितानि भविष्यन्ति यथा सुखीभूतानि यथा च ते विषया अनुपायासाश्च यथा च
सर्वविषयधर्मा अस्तुपायासाश्च भविष्यन्ति । अनुपद्रुताश्च यथा च तेर्मनुष्यराजैः स्वेषु स्वेषु
विषयेषु महती धर्मात्का प्रवृत्तिता भविष्यति । आदीपिताश्च यथा च सर्वदेवता-भवन-
यादीपितानि भविष्यन्ति देवेर्देवपुत्रैश्च । यथा च त्रयं चत्वारो महाराजाः सवलपरिवारा
ग्रनेकानि यत्तशतसहस्राणि सर्वजम्बुद्वीपगताश्च देवगणाः सन्तर्पिता भविष्यन्ति संप्रसा-
दिताश्च । यथाचास्माकं काये महान्तं वीर्यवलं च ध्यामं रसं च संजनितं भविष्यति ।
यथा चास्माकं काये तेजश्च श्रेष्ठं लक्ष्मीश्च भूयसा भान्नयाभिनिविशति । यथा च
सर्वजम्बुद्वीपे यः सुभित्तो भविष्यति रमणीयश्च बहुजनाकीर्णमनुष्यश्च यथा च सर्व-
जम्बुद्वीपगतानि सत्त्वानि सुखितानि भविष्यन्ति नानारतिमनुभविष्यन्ति । यथा च
सत्त्वानानेककल्पकोटिनियुतशतसहस्राणि अचिन्त्यानुदारोदाराणि सुखान्यनुभविष्यन्ति ।
बुद्धेश्च भगवद्भिः साहस्रं समवधानगतानि भविष्यन्ति अनगतोऽध्वन्युत्तरां सम्यक्
सम्बोधिभिसम्भोत्स्यन्ते । तत् सर्वमेतर्हि भगवता तयागतेनार्हता सम्यक्समुद्धेन महता
कारुण्यवलाधिष्ठानेन शक्रकोटिनियुत शतसहस्राणि दिव्यातिरेकतरतयागतज्ञाने नाना-
विधानेकसर्वपद्माभिज्ञादिगणकोटिनियुतशतसहस्राणि चैकसम्यक्समुद्धेन वृद्धेन्द्रकोटि-
नियुतशतसहस्रानिचैकव्रततयाधिष्ठानेन च भगवता तयागतेनार्हता सम्यक्समुद्धेनायं
सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजो विस्तरेण सर्वसत्त्वानामर्थायैह जम्बुद्वीपे संप्रकाशितः तेन
मनुष्यराजेन सर्वजम्बुद्वीपगतानि लौकिकलोकोत्तराणि राजकार्याणि राजशास्त्राणि
राजकरणाणि निर्यातानि ॥

यैरिमे सत्त्वाः सुखिता भविष्यन्ति । तानि सर्वाणि भगवता तयागतेनार्हता
सम्यक्समुद्धेनायं सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराज उपदर्शितः परिदीपितः संप्रकाशितः । तेन
भदन्त भगवन् हेतुना प्रत्ययेन तेन मनुष्यराजेनावशमयं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजः
सत्कृत्य श्रोतव्यः सत्कृत्य संमानयितव्यः सत्कृत्य संपूजयितव्यः । एवमुक्ते भगवांसुरो
महाराजानेतद्वोचत् ॥

तेन हि चत्वारो महाराजाः सवलपरिवाराः । अवयं तेषां मनुष्यराजोऽस्य सुवर्ण-
प्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य श्रोतृणां पूजयितृणां महान्तमोक्षं करिष्यति रत्नां यथैताश्च

महाराजाः सूत्रेन्द्रधारका भिक्षुभिक्षुषुपासकोपासिका सुदुस्त्रेणमारात् प्रदर्शयन्ते । देव-
मानुषासुरस्य लोकस्य सुदुःकृतानि करिष्यन्ति । इयं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं विस्तरेण
संप्रकाशयिष्यन्ति । अथशं युष्माभिसुभिमहाराजैस्तीर्थां सूत्रेन्द्रधारकाणां भिक्षुभिक्षु-
पासकोपासिकानामारत्ता कर्तव्या परिपालनं परित्राणं परिग्रहं इत्युपरिहारं शान्तिस्वस्थयनं
कर्तव्यम् । यथा च सूत्रेन्द्रधारका भिक्षुभिक्षुषुपासकोपासिका श्रावितता भवेयुः । अनुत्-
पीडिता अनुपसर्गायासाः सुखचित्ताः । इयं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं विस्तरेण
सत्त्वानां संप्रकाशयितुम् ॥

अथ खलु वैश्वयो महाराजो हृत्तराष्ट्रो महाराजो विरुद्रको महाराजो विरुपाक्षो
महाराज उत्यायासनेभ्य एकांशानि चीवरात्रि प्रावृत्त्योत्तरासङ्गं कृत्वा दक्षिणजानुमण्डलं
पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भगवांस्तेनाङ्गुलिं प्रणम्य तस्यां वेलायामभिमुखं सारुपाभिर्गांधाभि-
र्भगवन्तमभितुष्टुवुः ॥

जिनचन्द्र-विमलचन्द्र-जिनसूर्यमहस्रकिरणामं

जिनकमलविमलाभनेचं ।

जिनकुमुदमृणालविरजदशनाद्यं

जिनगुणसागरकल्प अनेकरत्नाकर जिनसमुद्रं ॥

ज्ञानाम्बुमल्लिलपूर्णसमाधिगतमहस्रकीर्णं

जिनचरणचक्रचित्रं समन्तनेमिं तथागतमहस्रामं ।

कलेवरजालचलितं हृत्सेन्द्र यथा चरणजालं

काञ्चनगिरिप्रकाशं सुवर्णवर्णं कनकामलं ॥

जिनं गिरौन्द्रं सर्वगुणमेरुकल्पं

बुद्धगिरौन्द्रचन्द्रं जिनं नमस्यामः आकाशतुल्यं ।

चन्द्रमदृशं देवचन्द्रनिभं तथागतशशाङ्कं

मायामरीचिकल्पसमं सुविमलजिनं नमस्यामः ॥

अथ खलु भगवांसुहृदो महाराजान् गाथाभिर्बोधये । अयं सूत्रेन्द्रराजप्रथमः सुवर्णप्रभा-
सोत्तमः दशप्रलानो पुष्पाभिलोकपालैः पालयितव्यम् । येनायं सूत्ररत्नं गम्भीरः सर्वसत्त्वसुख-
दाता सत्त्वानां हितसुखार्थं चिरञ्च प्रचरेत् । जम्बुद्वीपेऽस्मिन् येन त्रिसाष्टचक्राणां लोक-
घातो हि सत्या अपापदुःखं समति सत्या नरकदुःखानि ये चेद् जम्बुद्वीपगता हि सर्व-

राजानः । महतः प्रहर्षजाता धर्मेण च पालयन्तु विषयाणि । ये चत्वारो धर्मेभाणकथ
भित्तोः सहानुबुद्धा भविष्यामि तं धर्मेभाणकं माननाय परिपालनाय चेति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजचतुर्भङ्गराजपरिवर्त्तो

नाम सप्तमः ॥

अथ खलु सरस्वती महादेवी एकांशे चीवरं प्रावृण्य दक्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्यां
प्रतिष्ठाप्य येन भगवांस्तेनाञ्जलिं प्रणम्य भगवन्तमेतदवोचत् । अहमपि भदन्त भगवन्
सरस्वती महादेवी त्वय धर्मेभाणकभित्तोर्वाक्यविषयकार्याय प्रतिभाणकमुपसंहरिष्यामि ।
धारणीक्षानुप्रदास्यामि सुनिरुक्तचरणां भावं सम्भावयिष्यामि । महान्तं च धर्मेभाणकथ
भित्तोर्ज्ञानावभासं करिष्यामि । यानि कानिचित् पदव्यञ्जनानि इतः सुवर्णप्रभासोत्तम-
सूत्रेन्द्रराजान्यरिच्छानि भविष्यन्ति । त्विस्मरितानि च तानहं सर्वाणि त्वय धर्मेभाणकथ
भित्तोः सुनिरुक्तपदव्यञ्जनान्युपसंहरिष्यामि । धारणीं चानुप्रदास्यामि स्मृत्यसंप्रोषणाय ।
यथा चायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजः तेषां सुदुष्टसहस्रावस्तकुशलमूलानामर्थाय चिरं
जम्बुद्वीपे प्रवरेत् । न च क्षिप्रमन्तर्घापयेत् । अनेकानि च सत्त्वानि च सत्त्वानि इमं
सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं श्रुत्वा अचिन्त्यतीक्ष्णप्रज्ञा भवेयुः । नानाशिल्पविधिज्ञासु
तदिदं संयुक्तं खानकर्म भाषिष्यामि त्वय धर्मेभाणकथ भित्तोस्तेषां च धर्मेश्रवणिकानां
सत्त्वानामर्थाय । सर्व्यग्रहनक्षत्रजन्मभरणपीडाः कालिकलहकलुषदिम्बतामरदुःखस्यप्रविषयक-
पीडाः सर्व्वकार्त्तादेवतापीडाः प्रशमं याष्यन्ति ॥ औपधाय मन्त्राय येन शब्दोऽपयन्ति च
पच्छिन्ताः ॥

यवागोरोचनापृक्ता श्रीरिषसाम्यकसमी ।

इन्द्रहस्ता महाभागा ध्यामकं अगुरुत्वचम् ॥

नीचेष्टकं सञ्चरसं सिद्धकी गुर्गुररसम् ।

तगलं यच शैलेयं चन्दनं मनःशिक्षा समाः ॥

नायं जम्बुद्वीपः समस्त भवेत् । सुभित्तो रमणीयः । सर्व्वत्र जम्बुद्वीपे सुखितानि भवन्ति
सर्व्वसत्त्वानि ।

यस्य नास्ति नरपते-

विषयप्रियतात्मसौख्यप्रियता च राजत्वं ।

ऐश्वर्य्यप्रियता च श्रोतव्यस्तेन

सूत्रेन्द्रियं परमेश्वरसंलयकरम् ॥

परचक्रनिवर्त्तनकरः

शुभकरश्च परमभयव्यसनहरः ।

परमशुभकरोऽयं सूत्रेन्द्रराजः

यथार्त्तः रुचिरः सर्वगुणसम्भवः सुगृहसंस्थः ॥

तथैवायं सूत्रेन्द्रराजो

द्रष्टव्यो राजगुणादीनां ।

यथा श्रौतलहिमसलिलं

धर्मतः प्रतिबभूते दृष्ट्वापहरणम् ॥

तथैवायं सूत्रवरेन्द्रो

गुणसुखदाता भवेत् ।

नरपतीनां यथैव हि

रत्नकरण्डः सर्वरत्नाकरः ॥

करस्त्रवस्तु तथैवायं

सूत्रेन्द्रराजः सुवर्णप्रभाषोत्तमो नृपगणानाम् ।

देवगणाभ्यर्क्षितोऽयं

देवेन्द्रेण नमस्ततश्च सूत्रेन्द्रः ॥

आरक्षितश्चतुर्भिर्महर्द्धिकैर्लोकपालैः

भुङ्क्ते हिं दग्गदिग्गश्च सदा समन्वाहृतोऽयं सूत्रेन्द्रः ।

सूत्रमिदं देशयत साधुकारं ददन्ति समुद्राः

यद्यत्तस्यसहायि रक्षन्ति विषये दग्गसुदिग्गसु ॥

शृण्वन्ति सूत्रेन्द्रमिदं प्रमुदितचित्ताः प्रहृष्टाश्च

जम्बुद्वीपगतानि विविक्तानि देवगणानि ।

ते सर्वे देवगणाः शृण्वन्तु सूत्रमिदं प्रमुदिताश्च

तेजोबलं वीर्यबलं लभन्तु तेन धर्मश्रवणेन ॥

महतीजसा च देवकायान् विवर्द्धयिष्यन्ति ।

अथ खलु चत्वारो महाराजा भगवतोऽन्तिकारिणा गाथाः श्रुत्वाश्चर्यप्राप्ता बभूवुः
 अद्भुतप्राप्ता उद्विग्नप्राप्तास्तद्धर्मवेगेन सुहृत्तमात्रं प्रमुदिता इवाश्रूणि च प्रवर्त्तयामासुः ।
 ते च संमानैः शरीरैः प्रक्षरिभिरङ्गप्रत्यङ्गैरचिन्त्येन प्रीतिमुखसौमनस्येन समन्वागतो भूत्वा
 पुनरपि भगवन्तं दिव्यमान्दारवकुसुमैरवकिरन्ति स्म । अत्रकिरित्वा प्रकिरित्वोत्थायाद्यनेभ्य
 एकांशानि चीवराणि प्रावर्त्तिता दक्षिणानि जानुमण्डलानि पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भग-
 वांस्तोनाङ्गलिं प्रणम्य भगवन्तमेतदवोचत् ॥

योऽयं मयि भगवन् भदन्त चत्वारो महाराजा एकैको महाराजः पञ्च पञ्च यत्तत्रतप-
 रिवारं तुरस्कञ्च कुङ्कुमं मुष्टसर्षपाः । नरदञ्च व्यसूक्ष्मला उषीरन्नागकोशलं । यतानि सम-
 भागानि पुष्यनक्षत्रेण पीषयेत् । इमेर्मन्द्रपदैश्वर्यं शतधा वाभिमन्त्रयेत् । तद्यथा । सुकृते
 करजातभागे । हंसरथे इन्द्रजामलिसक्ते उपसवे श्रवतासिके कुत्र कुकविकले विमले मति-
 शीले मतिचन्द्रिवुधमवति शिशिरि सम्पस्थिते ख्याहा ।

गोमयेन मण्डलकं छात्वा मुक्तपुष्पाणि ख्यापयेत् । सुवर्णखण्डे पुष्यमाण्डे मधुरेण
 ख्यापयेत् । धर्मं तानि च पुरुषाणि चत्वारि तत्र ख्यापयेत् ॥

कन्याः सुभ्रूपिताः न्यस्ताश्चत्वारो घटधारिण्यः ।

गुर्गुहं धूपयोर्नित्यं पञ्चद्वार्याणि योजयेत् ॥

ह्रस्वध्वज-पताकैश्च तां देवीं समलङ्कृतां ।

आदर्शन-पदाद्यैश्च शरशकौनि योजयेत् ॥

सौमावन्धां ततः कुर्यात् पश्चात्काद्यं समालभेत् ।

अनेनमन्त्रपदक्रमेण सौमावन्धं समारभेत् ॥

ख्यापयेदम् । अकेन येन हिलि हिलि गिले खिले ख्याहा । भगवतः पृष्ठतः ख्यात्वा
 अनेन मन्त्रजापेन ध्यानशान्तिं योजयेत् । तद्यथा । सुगतविगतविगतावति ख्याहा ।

मन्त्रायुः पालयन्तु चतुर्दिशे नक्षत्रजन्मपीडा या राशि कर्म भयावहं । धातु-
 संज्ञासमुद्भूताः शान्त्यन्तु भयदाहणा समविषमे ख्याहा । ..

।*। १ सुगताय ख्याहा ।*। सागरसम्भूताय ख्याहा ।*। स्कन्धमाहताय ख्याहा ।*।
 १ नीलकर्णाय ख्याहा ।*। १ पराजिताय वीर्याय ख्याहा ।*। १ हिमवत्सम्भूताय
 ख्याहा ।*। अग्निमिषचक्राय ख्याहा ।*। नमो भगवत्यै ब्राह्मण्यै नमः । सरस्वत्यै सिध्यन्तु
 मन्त्रपदा त्वं ब्रह्मण्यै शान्त्यन्तु ख्याहा ।*।

इतेन ध्यानकर्मणा तस्य धर्मभागकष्य भिस्तोरर्षाय तेषां च धर्मैश्वर्यिकानां लेख-
 कानामर्षाय स्वयमेवाहं तत्र गगननिहते देवगणैः सार्द्धम् । तत्र च ग्रामे वा नगरे वा
 निगमे वा विहारे वा सर्वतो रामे प्रशमनं करिष्यामि । सर्वप्रहकलिकलुषनक्षत्रजन्मपीडां

वा दुःखं अप्रविनायकपीडां सर्वकार्क्षादेयतापीडां प्रशमयिष्यामि । यथा तेषां सूत्रे-
न्द्रधारकानां भिक्षुभिक्षुशुभासकोपासिकानां जीवितानुग्रहो भवेत् । संसरनिर्वाणं च
प्रतिलभेयुः । अथैवर्त्तिकाय भवेयुरनुत्तपायाः सम्यक् सम्बोधेः ।

अथ खलु भगवान् सरस्वतीं देव्यै साधुकारमदात् ।

१ साधु साधु सरस्वति महादेवि बहुजनहिताय बहुजनसुखाय प्रतिपत्नी यत्तया
हीमानि सन्तोषधीनि संयुक्तानि । सा च सरस्वती महादेवी भगवतः पादाभिवन्दनं कृत्वा
एकान्तं निषया ।

अथ खल्वार्यशाकरणकौण्डिन्यो महाब्राह्मणः तां सरस्वतीं भावाह्वयति स्म । सरस्वती
महादेवी पूजनीया महत्तया विख्याता सर्वलोकेषु वरहस्ता महागुणाशिरसमाश्रिता
कान्ता उद्भववरासिनी । शुभवस्त्रं धारयति एकयाद्वै न तिष्ठति सर्वदेवाः समगम्यतां ।
सूत्रवचनं त्विदं त्रिज्जाविमुखं च सत्त्वानां भाषन्तु वचनं शुभं । आदप्येदं । सुरवीर
श्ररज श्ररजावति हियुले पिंगले पिंगलवति सुखमरौचि सुयति दिशमति । अग्नीमग्नी
जले वितले च बुद्धिविधीरौमरिनियाशयलोके ह्यष्टके प्रियसिद्धवतभीमसुखितशवीवरी ।
अपति हेतु अपति हेतुबुद्धि नमुचिमुचि महादेवी प्रतिपल्ले नमस्कारं सर्वसत्त्वानां बुद्धि-
रप्रतिहता भवन्तु विद्या मे सिध्यन्तु शान्तलोके तन्वपिटककाव्यादिषु ।

तदप्या । महाप्रभावे हिलि हिलि मिलि विचरतु मम विचरन्तु मे मायाः सर्व-
सत्त्वानां भगवत्या देव्याः सरस्वत्या अनुभावेन कदारके युवति हिलि मिलि हिलि
आवाहयामि महादेवीं बुद्धसभ्येन धर्मसभ्येन संघसभ्येन इन्द्रसभ्येन वरुणसभ्येन मे
लोकसभ्येनादिनः सन्ति तेन तेषां सभ्यवचनेन आवाहयामि महादेवीं । हिलि हिलि
मिलि विचलन्तु मम सन्निवो माया सर्वसत्त्वानाम् ।

नमो भगवत्यै सरस्वत्यै सिध्यन्तु सन्तपदाः स्याहा । * ।

अथाचार्य्यै व्याकरणकौण्डिन्यो महाब्राह्मणः सरस्वतीं महादेवींमयाभिर्गायाभि-
रभ्यष्टावीत् ।

शृण्वन्तु मे भूतगणा हि सर्वे

स्त्रोय्यामि देवीं प्रवलोत्तमचारुवक्त्रां ।

जामातृपासे प्रवरोत्तमाये

देवीमदेवगन्धर्व्सुरेन्द्रलोके ॥

नानाविचित्रगुणममलङ्कृताङ्गा

सरस्वती नाम विशालनेत्रा ।

पुण्योज्ज्वला विमलज्ञानगुणैर्विकीर्णा

नानाविचित्रद्वोत्तमदर्शनीया ॥

स्तोष्यामि तां प्रवरराज्यगुणैर्विशिष्टैः
 सिद्धिकराण्यै प्रवरोत्तमायै ।
 प्रग्रस्तभूतायै गुणकरायै
 विमलोत्तमायै कमलोज्वलायै ॥

सुलोचनायै नयनोत्तमायै
 शुभाश्रयायै शुभदेशनायै ।
 गुणैरचिन्त्यैः समलङ्कृतायै
 चन्द्रोपमायै विमलप्रभायै ॥

ज्ञानाकरायै स्रष्टिघमेघतायै
 सिद्धोत्तमायै नरवाह(णा)नायै ।
 रत्नमणिवाङ्ममलङ्कृतायै
 पूर्णप्रभाङ्कोपमदर्शनायै ॥

मनोज्ञवाच्यायै मृदुस्वरायै
 गम्भीरप्रज्ञोपसमन्वितायै ।
 कार्याघमाधनकरायै
 सुघत्वकायै देवासुरैरभिपूजितायै ॥

सर्वसुरासुरगणालयचण्डितायै
 भूतगणैः सहासं पूजितायै नमः स्वाहा ॥

अहं देवीं नमस्यामि सा मे प्रयच्छतु गुणौघं,
 सर्वसत्त्वानां विगिष्टां सिद्धिं प्रददातु सर्वकार्याणि ॥
 नित्यं च रचतु मां सर्वसत्त्वाद्य शत्रुमध्ये ।

स्तोष्यामि तां प्रवरराज्यगुणैर्विशिष्टैः
 सिद्धिकराण्यै प्रवरोत्तमायै ।
 प्रग्रस्तभूतायै गुणकरायै
 विमलोत्तमायै कमलोज्वलायै ॥

सुलोचनायै नयनोत्तमायै
 शुभाश्रयायै शुभदेशनायै ।
 गुणैरचिन्त्यैः समलङ्कृतायै
 चन्द्रोपमायै विमलप्रभायै ॥

ज्ञानाकरायै स्रष्टिघमेघतायै
 सिद्धोत्तमायै नरवाह(णा)नायै ।
 रत्नमणिवाङ्ममलङ्कृतायै
 पूर्णप्रभाङ्कोपमदर्शनायै ॥

मनोज्ञवाच्यायै मृदुस्वरायै
 गम्भीरप्रज्ञोपसमन्वितायै ।
 कार्याघमाधनकरायै
 सुघत्वकायै देवासुरैरभिपूजितायै ॥

सर्वसुरासुरगणालयचण्डितायै
 भूतगणैः सहासं पूजितायै नमः स्वाहा ॥

अहं देवीं नमस्यामि सा मे प्रयच्छतु गुणौघं,
 सर्वसत्त्वानां विगिष्टां सिद्धिं प्रददातु सर्वकार्याणि ॥
 नित्यं च रचतु मां सर्वसत्त्वाद्य शत्रुमध्ये ।

2750

सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य नामधेयमुच्चारयितव्यं । तान् सत्त्वाञ्ज्मीमहादेवी समन्वाहरिष्यति । तेषां च महतीं श्रियं करिष्यति । अङ्कवत्यां राजधान्यां पुष्पकुसुम-
प्रभानामोद्याने वने सुवर्णध्वजनाम्नि सप्तरत्नयुक्तभवने श्रीमहादेवी प्रतिवसति सा । यः
कश्चित् पुरुषो धान्यराशिं विवर्द्धयितुकामो भवेत् । तेन शोधयितव्यं । शुचिश्चैतवस्तप्रावृतेन
सुगन्धवसनधारिणा भवितव्यं । नमस्तस्य भगवतो रत्नकुसुमगुणसागरवैडूर्यकनकगिरि-
सुवर्णकाञ्चनप्रभासश्रियस्तथागतव्याहृतैः सम्यक्सम्बुद्धस्य स्त्रिष्वृत्वा नामधेयमुच्चारयितव्यं ।
श्रिया देव्या हस्तेन तस्य पूजा कर्तव्या । पुष्पधूपगन्धाश्च दातव्याः नानारसविहाराश्च
नितेजसाः । तस्य सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्यानुभावेन तेन कालेन श्रीमहादेवी तस्य
सुहृदं समन्वाहरिष्यति । तस्य महान्तं धान्यराशिं विवर्द्धयिष्यति । तेन श्रीमहादेवीमावा-
हयितुकामेन इमे विद्यामन्त्राः स्मारयितव्याः ॥ * ॥

तदुपया । नमः सर्व्वबुद्धानामतीतानागतप्रत्युत्पन्नानां । नमः सर्व्वबुद्धबोधिसत्त्वानां ।
नमो भैरवीयप्रभृतीनाम्बोधिसत्त्वानां । तेषां नमस्कृत्येसां विद्यां प्रयोजयामि । इयमविद्या
समृध्यतु । स्याद्यथेदं । प्रतिपूर्णावरे समन्ते गते महाकायप्रतिप्रापये सत्त्वार्थसमतानुप्रपूरे ।
श्रायाने धर्मिता महाभागिनो महातेजोपसंहिते । अमिघंष्टहीते । समयानुपालेना इमे
सुद्धाभिफे धर्मिता सन्तपदाः । एका श्रिशपदा अविधवादेनामन्त्रपदाः । समवधारिभरव
सप्तकुशलैः प्रावृत्तधारयमाथैः ससप्तवर्षां अष्टाश्लोपेताः स्वयं वासिने पूर्वाह्णे । अपराह्णे ।
सर्व्वबुद्धानां भगवतां पुष्पधूपगन्धपूजां कृत्वा । आत्मनश्च सर्व्वसत्त्वानाञ्च सर्व्वज्ञानस्य
परिपूरणाय तेन सर्व्वभिप्रायाः समृध्यन्तु । त्रिषं समृध्यन्तु तद्गृहं । स चोचं कृत्वा विहारं
धारण्यायतनं वा । गोमयेन मण्डलकं कृत्वा गन्धपुष्पधूपं च दातव्यं । रौक्तासनं प्रज-
पयितव्यं पुष्यायकौर्ण्येणु गमितव्यं । तप्तस्तत्ररुचं श्रीमहादेवीं प्रविशित्वा तत्र स्थास्यति ।
तद्गुपादाय तत्र गृहे वा ग्रामे वा नगरे वा निगमे वा विहारे वा अरण्यायतने वा न जातु
केनचिद्वैकल्पं करिष्यति ॥ हिरण्येन वा सुवर्णेन वा रत्नेन धनेन वा धान्यादिष्वर्वापकरण-
समृद्धाभिः सर्व्वबुद्धोपधानेन सुखितानि भविष्यन्ति । कुशलमूलस्य यद्बुद्धियते । तेन
सर्व्वं श्रिया वेद्याः प्रेमप्रभावप्रेषणं दातव्यं यावज्जीवं तत्रोपस्थास्यति न विलम्बिष्यति ।
सर्व्वभिप्रायांशेषां परिपूरयिष्यतीति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमे सूत्रेन्द्रराजे श्रीमहादेवीपरिवर्ति

नाम नवमः ॥ * ॥

2750

नमो भगवतो रत्नशिखिनस्तथागतस्य ॥ * ॥ नमः सुवर्णरत्नाकरवृक्षजुष्टस्य तथा-
गतस्य । नमः सुवर्णपुष्पाञ्जले रश्मिकेतोस्तथागतस्य । नमो महाप्रदीपस्य तथागतस्य ।
रुचिरफेगुर्नाम बोधिसत्त्वः । सुवर्णप्रभासोत्तमो नाम बोधिसत्त्वः । सुवर्णगन्धो नाम
बोधिसत्त्वः । धर्मोद्गतो नाम बोधिसत्त्वः । पुराण्यनेनाक्षथ्यो नाम तथागतः । दर्शयेन

रत्नोत्तमं तथागतः । पश्चिमेनामितायुनांम तथागतः । उत्तरे
तथागतः । सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराज इमानि बोधिसत्त्वनामानि ये
ते बोधिसत्त्वा निव्यं जातिभरं भान्ति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजे सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानाम
संधारणीपरिवर्त्तो दशमः ॥ * ॥

अथ खलु हृदा पृथिवीदेवता भगवन्तमेतदवोचत् । अयं भद्रन्त भगवन् सुवर्णप्रभा-
सोत्तमः सूत्रेन्द्रराज एतर्हि चानागतेऽध्वनि यत्र आने वा नगरे वा निगमे वा जनपदे
वारण्यप्रदेशे गिरिकन्दरे वा राजकुले वा उपसंक्रामिष्यति । यत्रायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्र-
राजो विक्रयेण संप्रकाशयिष्यति ॥ यत्र यत्र भगवन् पृथिवीप्रदेशे तस्य धर्म्मभाणकण
भित्तो ऋजुकायगतस्य धर्म्मासने प्रव्रजं भविष्यति ॥ यत्र यत्रासने धर्म्मभाणको निषट्ठमं
सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं विक्रयेण संप्रकाशयिष्यति ॥ तत्रार्हं भद्रन्त भगवन् हृदा
पृथिवीदेवता तेषु पृथिवीप्रदेशेष्वामिष्यामि ॥ अत्र धर्म्मासनगतोऽस्मि अद्रथ्यमावेनात्म-
भावेनोत्तमाङ्गेन च तस्य धर्म्मभाणकण भित्तोः पादतलो प्रतिबंधरिष्यामि । आत्मानं
चानेन धर्म्मश्रवणेन धर्म्मासुतरसेन संतर्पयिष्यामि । संप्रतिमानयिष्यामि संपूजयिष्यामि ।
आत्मानं च संतर्पयित्वा प्रतिमानयित्वा संप्रदक्षयिष्यामि ॥ इममवृष्टियोजनसदृशाणि
पृथिवीस्त्रयं आत्मानं चानेन धर्म्मश्रवणेन धर्म्मासुतरसेन यावद्दीजमयं पृथिवीत(ल)रमुपादाय
पृथिवीरसेन विवर्द्धयिष्यामि ॥ संप्रतिमानयिष्यामि परिपूरयिष्यामि ॥ उपेरितद्यंमं समुद्र-
पर्यन्तपृथिवीजलं उपादाय पृथिवीमण्डलं क्षिप्रं पृथिवीरसेन खेदयिष्यामि । शीजस्त्रि-
तरां वेदां पृथिवी* करिष्यामि । देनास्मिन् जम्बुद्वीपे नानावृष्टिगुणोपाधयनस्यतप
श्रीजस्त्रिताः प्रोदयिष्यामि ॥ सर्वारामवनवृष्टाः श्रव्यानि च नानाविधानि श्रीजस्त्रि-
तराणि भविष्यान्ति ॥ गन्धर्वतराणि क्षिप्रतराणि आस्वादनीयानि दर्शनीयतराणि
महोत्तराणि च भविष्यान्ति ॥ ते च सस्त्रानि पानभोजनानि नानाविधानि उपमुक्ते ॥
आपूर्व(व)जखर्णन्द्रियाणि विवर्द्धयिष्यामि । तेजोवलयवर्षरूपसमन्वागताद्य भूत्वा नाना
विधानि पृथिवीगतानि आनेकानि कार्यशतसदृशाणि करिष्यामि ॥ एत्यास्यान्ति व्यापरि-
ष्यान्ति उत्तकराणीयानि कर्ष्याणि करिष्यान्ति । तेन ह्येतन् भद्रन्त भगवन् सर्वजम्बुद्वीपः
समेव भविष्यान्ति । सुमित्तस्य स्कीतस्यैतस्य रमणीयस्य बहुजनार्कोर्यमनुस्यथ भविष्यति ॥
सर्वजम्बुद्वीपे च सत्त्वानि सुखितानि भि नानाविधानि रतिसन्नुभवि-
ष्यान्ति । तानि सत्त्वानि तेजोवलयवर्षरूपसमन्वागताः । अथ सुवर्णप्रभासो-

* पृथिवी करिष्यामीति ५

समस्य सूत्रेन्द्रराजस्थायाय तेषां सूत्रेन्द्रधारकानां भित्तुभिस्तुष्टुपासकोपासिकानां धर्मासन-
गतानामन्तिकैर्मुपसंक्रमेयुः । उपसंक्रमित्वा तानि प्रसन्नचित्तानि सर्वसत्त्वानामर्थाय हिताय
सुखाय तान् धर्मभागकानध्मेपयेयुः । अथ सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य प्रकाशतः ।
अष्टं दृष्ट्वा पृथिवीदेवता सपरिवारः श्रौञ्जस्त्रितरा भविष्यति । तेन भदन्त भगवन्स्थासनाकं
काये महावलवीर्यंस्वामसंजनितं भविष्यति ॥ तेजस्य श्रौञ्ज लक्ष्मीश्चासनाकं कायमात्रेक्ष्यन्ति ।
सपि च भदन्त भगवन् दृष्ट्वायां पृथिवीदेवतायां अनेन धर्मासुतरसेन वन्तर्पितायां महा-
तेजोवलवीर्यंस्वामवेगप्रतिलब्धायां । अयं महापृथिवीसम्प्रायोजनसाष्टिकायां सम्मुद्गीपो
महता पृथिवीरसेन विवर्द्धयिष्यति । श्रौञ्जस्त्रितरा च महापृथिवी भविष्यति ।

इमानि च भदन्त भगवन् सर्वसत्त्वानि पृथिवीसन्निधितानि दृष्ट्विसर्वादेवेत्युत्पत्तां च
गमिष्यन्ति महान्ति च भविष्यन्ति महान्ति च भूत्वा सर्वसत्त्वानि पृथिवीगतानि नानोप-
भोगपरिभागानुपभोक्ष्यन्ति सुखानि चानुभविष्यन्ति । तानि च सर्वानि नानाविचित्रान्न-
पानभक्ष्यवच्चक्षपनासनवसनभवनविमानोद्याननदीपुष्करिण्युत्सरोद्भूतहागारीनि । इमा-
न्येवरुपाणि नानाविधानुपकरणसुखानि पृथिवीसन्निधितानि पृथिव्यां प्रादुर्भूतानि पृथिव्यां
प्रतिष्ठितानि उपभुञ्जन्तु ॥ तेन भदन्त भगवन् हेतुना सर्वसत्त्वैरसाकं कृतज्ञतां कर्तव्या ॥
अथश्रमयं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजः सत्कृत्य श्रोतव्यः सत्कर्तव्यो गुणकर्तव्यो मान-
यितव्यः पूजयितव्यः । यदा च भदन्त भगवन् सर्वं सत्त्वा नानाकुलेभ्यो नानापृष्टेभ्यो
निष्क्रमेयुस्तेषां धर्मभागकानामुपसंक्रमयाय । उपसंक्रम्य चेवं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं
शुश्रुषुः । श्रुत्वा च पुनरेव ते सत्त्वा स्वफलकेषु नानाकुलेषु सृष्टग्रामेषु प्रविष्टाः स्वपृष्टगताः
परस्परैरेवं कथयेयुः । गम्भीरोऽस्माभिरस्य श्रवणः श्रुतः अचिन्त्योऽस्माभिरस्य पुण्यस्कन्धः
परिपृष्टीतः । तेन धर्मश्रवणेन नरकान् प्रतिमुक्ताः स्मः । तिर्यग्गोनि यमलोके मेत
दियवापरिसुक्ता आद्यास्ताभिः ।

अनेन धर्मश्रवणेतानागतोऽध्वन्यनेकेषु स्थातिशतसदृशेषु देवमनुष्योपपत्तिपरिपृष्टीता
भविष्यन्ति ॥ तेन च नानापृष्टगता भूत्वान्तेषां सत्त्वानां हतः सुवर्णप्रभासोत्तमात् सूत्रेन्द्र-
राजादन्तश्च एकदृष्टान्तमप्यारोचयेयु रत्रेन एकपरिवर्तत्वा एकपूर्वयोग्याः । अन्तश्चतुः-
ध्यादिकामयीं गाद्यामन्तश्च एकपदमपि सुवर्णप्रभासोत्तमात् सूत्रेन्द्रराजादन्तेषां सत्त्वानां
संशयवेषुरन्तश्च सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य नामधेयमपि परेषां सत्त्वानां संशयवेषुः
यत्र यत्र भदन्त भगवन्स्तानि नानाविधानि सत्त्वानि नानाविधेषु पृथिवीप्रदेशेषु । इषान्येवं
रुपाणि नानाविधानि सूत्रान्तेषुनि परस्परैरारोचयेयुः संशयवेषुषु कथाभन्त्यं च कुर्वी-
रन् । सर्वस्य भदन्त भगवन् पृथिवीप्रदेशे श्रौञ्जस्त्रितरा च भविष्यन्ति स्थिरधरराशः । सर्वेषां
सत्त्वानां तेषु तेषु पृथिवीप्रदेशेषु नानाविधानि पृथिवीरसानि सर्वोपकरणानि भूषिषुतर-

* शक्तिमुपसंक्रमेपुरिति पाठो पुनः ।

† अथ तद्वासादीनि एवं पाठो भवितुमर्हति ।

‡ अथ उपभुञ्जन् रति शब्दम् ।

सुप्तत्पन्ते त्रिघट्टिष्यन्ते वैपुल्यतां गमिष्यन्ति । सर्वान्पि तानि सत्त्वानि महाधनानि महाभागानि च दानाधिसुक्तानि च भविष्यन्ति त्रिषु रत्नेषु श्रमिप्रसन्नानि भविष्यन्ति ॥

एवमुक्ते भगवान् दृढां पृथिवीदेवतामेतदवोचत् । ये केचित् पृथिवीदेवतसत्त्वा इतः सुवर्णप्रभासोत्तमात् सूत्रेन्द्रराजान्तश्च एकपदमपि शृणुयुको त इतो मनुष्यकाश्चाद्यित्वा त्रयध्विंशत्सु देवनिकायेषु श्रानुतरान्युत्तरेषु देवनिकायेषु वैपुल्यन्ते । ये केचित् पृथिवीदेवतसत्त्वा श्रथ सुवर्णप्रभासोत्तमश्च सूत्रेन्द्रराजध्यायीषु तानि स्थानानि समलङ्कुर्वीरन् । श्रन्तश्च एकद्वयम्वा एकपताकम्वा एकदुष्यम्वा समलङ्कृतानि च देवतास्थानानि । तेषु समसु कामावचरेषु देवनिकायेषु सप्तरत्नमयानि दिव्यानि विमानानि सर्वावङ्कारममलङ्कृतानि संस्थाप्यन्ति । ते सत्त्वा इतो मनुष्यलोकाश्चाद्यित्वा तेषु सप्तरत्नमयेषु दिव्यविमानेषु वैपुल्यन्ते ते चेन्नेकस्मिन् पृथिवीदेवतसमन्वये दिव्यविमाने सप्तवाराहुपपत्स्यन्ते श्रचिन्त्यानि दिव्यानि सुखानि प्रत्यनुभविष्यन्ति ॥

एवमुक्ते दृढा पृथिवीदेवता भगवन्तमेतदवोचत् । तेनाहं भदन्त भगवन् दृढा पृथिवीदेवता तस्य धर्मेभाणकस्य भिक्षोर्धर्म्मभिनगतस्य तेषु पृथिवीप्रदेशेष्व्यावसिष्यामि । श्रदृशमानेनात्मभावेन तस्य धर्मेभाणकस्य भिक्षोःसत्तमाङ्गन पादतलो प्रतिसंहरिष्यामि । यथाप्ययं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजकीषां सुदृषष्ट्वावसकुशलपूलानां सत्त्वानामर्षीषु चिरं जम्बूद्वीपे प्रचरेत् । न च क्षिप्रमन्तर्धापयेत् । सत्त्वानि चेत्तं सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं शृणुयुः । श्रनागातेऽध्वननेकानि कल्पक्रौटिनियुतशतसष्ट्वाष्टि श्रचिन्त्यानि दिव्यमानुष्यकानि सुखानि श्रनुभवेयुः । तयागतसमवधानगतानि च भवेयुः । श्रनागातेऽध्वननुत्तरां सम्यक्सम्बोधिमभिषम्शुध्येयुः । सर्व्वनरकतिर्यग्गुणोनिपमलोकहुःखानि चात्यन्तसुखिद्वानि भवेयुरिति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजे दृढा पृथिवीदेवता

परिवर्त्तानामैकादशः * ॥

अथ खलु सङ्गपोनाम महापत्तसेनापतिरष्टाविंशतिभिर्महायत्तसेनापतिभिः साहसुत्यायासनादेशकाशचीयरे प्रादृत्य दक्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिप्लाय येन भगवांस्तेनाञ्जलिं प्रसस्य भगवन्तमेतदवोचत् ।

अयं भदन्त भगवन् सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराज इति चानागातेऽध्वनि यत्र ग्रामे वा नगरे वा निगमं वा जनपदे वा जनपदप्रदेशे यारख्यावतने वा गिरिकन्दरे वा राजकुले वा पृष्टे वा प्रचरिष्यति । तथाहं भदन्त भगवन् सङ्गपोनाम सेनापतिः साहसुष्टाविंशतिभिर्महासेनापतिभिः । तत्र ग्रामे वा नगरे वा जनपदे धारण्ये वा गिरिकन्दरे वा राजकुले वा वपस्कामिष्यामि । श्रदृशमानेनात्मभावेन तस्य धर्मेभाणकस्य भिक्षो रसां करिष्यामि । परिथायं परिप्रष्टं परिपालनं दृष्टपरिहारं शस्यपरिहारं शान्तिस्त्रस्त्यपनं करिष्यामि । तेषां

च सर्वेषां धर्म्मश्रवणिकानां स्त्रीपुरुषपदारकदारिकानां येषां केषां विदितः सुवर्णप्रभासोत्तमात् सूत्रेन्द्रराजादन्तश्च यथा चतुष्पादिका अपि गाथा श्रुता भवेत् अन्तश्च एकपदमपि सुवर्णप्रभासोत्तमात् सूत्रेन्द्रराजादेकत्रोधिसत्त्वनामधेयमपि श्रुतं भवेत् । उद्गृहीतं वा एकतयागतनामधेयं वा अन्तश्चास्य सुवर्णप्रभासोत्तमस्य सूत्रेन्द्रराजस्य नामधेयं श्रुतं भवेत् ॥ उद्गृहीता वा तेषां सर्वेषामारक्षां करिष्यामि ॥ परिग्रहं परिपारणं परित्राणं दण्डपरिहारं शस्त्रपरिहारं शान्तिस्वस्त्युपनं च करिष्यामि । तेषां च कुलानां तेषां च सृष्टाणां तेषां च नगराणां तेषां च ग्रामाणां तेषां च निगमानां तेषां चारणानां तेषां राजकुलानामारक्षां करिष्यामि परित्राणं परिग्रहं परिपालनं दण्डपरिहारं शस्त्रपरिहारं शान्तिस्वस्त्युपनं करिष्यामि ।

तत्कतमेन हेतुना । सर्वधर्म्माः परिज्ञाताः सर्वधर्म्मा अवबुद्धाः । यावन्तश्च सर्वधर्म्माः । यथा च सर्वधर्म्माः । संख्यता ये च सर्वधर्म्माः । सम्यग्ज्ञाताश्च सर्वधर्म्माः । सर्वधर्म्मेष्वहं भदन्त भगवन् प्रत्युक्तः । अचिन्त्या ये भदन्त भगवन् ज्ञानावभासाः । अचिन्त्यो ज्ञानालोकः । अचिन्त्यो ज्ञानस्कन्धः । अचिन्त्यो मे भदन्त भगवन् सर्वधर्म्मेषु ज्ञानविषयः प्रवर्त्तते । यथाच मे भदन्त भगवन् सर्वधर्म्माः सम्यग्ज्ञाताः सम्यक्परीक्षिताः सम्यक्परिज्ञाताः । सम्यग्ध्वजलोकिताः सम्यगवबुद्धाः ॥ येन हेतुना मम भदन्त सङ्गस्य महायत्तमेनापतेः सङ्गस्य इति नामधेयं समुदयो हि अहं भदन्त भगवन् धर्म्मभाषकस्य भिक्षोर्वाङ्मयविभूषणार्थाय प्रतिभानमुपसंहरिष्यामि । ग्रामान्तरेषु तस्मैजः प्रक्षेप्यामि । महान्तं च तस्य स्वाम च वलं च वीर्यं च काये संजनयिष्यामि अचिन्त्यं तस्य ज्ञानावभासं करिष्यामि । स्मृतिं च तस्य व्रीधयिष्यामि । महान्तं च तस्योत्साहं दास्यामि । यथा च स धर्म्मभाषको न ज्ञानाकायो भवेत् । सुखेन्द्रियकायो भवेत् प्रहर्षजातस्य भवेत् । येनायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्रराजस्तेषां सुदुषष्टसप्तकुशलमूलानां सत्त्वानामर्थाय चिरं जम्बूद्वीपे पवरेत् । न च क्षिप्रमन्तर्धापवरेत् । सत्त्वाद्यैर्म सुवर्णप्रभासोत्तमं सूत्रेन्द्रराजं शृणुयुः । अचिन्त्यं च ज्ञानस्कन्धं प्रतिलभेयुः । प्रज्ञावन्तश्च भवेयुरपरिमितं च पुण्यस्कन्धं परिपह्नीयुः । अनागतोऽध्वयनेकैः कल्पकोटिनियुतशतसष्टस्राण्यचिन्त्यानि दिव्यमानुष्यकानि सुखान्यनुभवेयुः । तथागतसमवधानगताश्च भवेयुरनागतेऽध्वनानुतरां सम्यक्सम्बोधिमधिगन्तुं धेरन् । सर्वत्रकतिर्यग्योनियमलोकपुत्रानि चात्यन्ते न समुच्छिन्नानि भवेयुरिति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजे संज्ञयपरिवर्त्तनाम

दादशः ॥

नमस्तस्य भगवतो रत्नकुमुदगुणसागरयैदूर्यकनकगिरिसुवर्णकाञ्चनप्रभासश्रियस्तथागतपार्षतः सम्यक्सम्बुद्धस्य नमस्तस्यानेकगुणकोटिनियुतशतसष्टस्रसमलङ्कृतशरीरस्य शाक्यमुनेस्तथागतस्य यन्धेयं धर्म्मोत्कृता ल्यलति । नमस्तस्या अपरिमितपुण्यैः धर्म्मसमङ्गस्य सध्यन्नायाः श्रिया महादेव्याः नमस्तस्या अपरिमितगुणप्रज्ञासमुद्रितायाः परस्त्रयाः । तेन

खलु पुनः कालेन तेन समयेन राजा बलशक्तुः पुत्रस्य रुचिरकेतो रुचिराभिषिक्तस्य च राज्यप्रतिष्ठितस्यैतदवोचत् ॥

अस्ति पुत्र देवेन्द्रसमयं नाम राजशास्त्रं यन्मया पूर्वमचिराभिषिक्तौ च राज्य-प्रति-
ष्ठितेन च । पितुराज्ञा वरेन्द्रकेतोः सकाशाद्दुष्टदृष्टौतं । तेन मया देवेन्द्र समयेन राजशास्त्रेण
विंशतिवर्षवृष्ट्याणि राजत्वं कारितं बभूव । नाभिजानाम्यहमन्तमः । एकचित्तस्य-
प्रमाणमात्रेणापि कथ्यचिदधर्मेऽध्यातपूर्वम् । कतमत्तत्र देवेन्द्रसमयं नाम राजशास्त्रं ।

अथ खलु कुलदैवतराजा बलेन्द्रकेतुः तेन कालेन तेन समयेन पुत्रस्य राज्ञो
रुचिरकेतोः रिमाभिर्गाथाभिर्देवेन्द्रसमयं नाम राजशास्त्रं विस्तरेण संप्रकाशयति ।

राजशास्त्रं प्रवक्ष्यामि सर्वमत्वहितकरं ।

सर्वसंगयच्छेत्तारं सर्वदुष्कृतनाशनम् ॥

इष्टपिता भविलेह सर्वे नृपतयः पृथक् ।

सर्वदेवेन्द्रसमयं शृणुध्वं प्राञ्जलीकृताः ॥

वज्रपाकारगिरीन्द्रेऽग्निं देवेन्द्राणां समागमैः ।

उत्थिता लोकपालेभिर्ब्रह्मेन्द्रपरिपृच्छया ॥

त्वं नः सुरगुरुर्ब्रह्मा देवतानां तमीश्वरः ।

क्षेत्ता त्वं संग्रयानां च किञ्चनयास्माकं नः संग्रयम् ॥

कथं मनुष्यसम्भूतो राजा देवः स प्रोच्यते ।

यदिह मानुष्यलोके जायते च भवं नृपः ॥

कथं देवमनुष्येषु राजत्वं च करिष्यति ।

एवं हि लोकपालेभिर्ब्रह्मेन्द्रः परिपृच्छितः ॥

सर्वे सुरगुरुर्ब्रह्मा लोकपालानिहाम्रवीत् ।

यदिह लोकपालेभिरेतर्हि मम पृच्छितः ॥

सर्वमत्वहितार्थाय वक्ष्येऽहं शास्त्रमुत्तमं ।

नारौणां सम्यक् वक्ष्ये युक्तोऽहं मनुजालये ॥

हेतुना येन राजानो भवन्ति विषयेषु च ।
 देवेन्द्राणामधिष्ठाने मातुः कुक्षौ प्रवेक्ष्यति ॥
 पूर्वमधिष्ठितो देवैः पश्चाद्गर्भाः* प्रपद्यते ।
 किं चापि मातुषे लोके जायते मृ(च्चि)यते नृपः ॥
 अपि चैव देवमभूतो देवपुत्रः स उच्यते ।
 चयस्त्रिंश देवराजेन्द्रैर्भागो दत्तो नृपस्य हि ॥
 पुत्रस्त्वं सह देवानां निर्मितो मनुजेश्वरः ।
 अधर्माग्रमनार्थाद्य दुष्कृतानां निवारकः ॥
 सुकृतौ स्थापयेत् सत्त्वान् प्रहर्षार्थं सुरालये ।
 मनुष्यो वाय देवो वा ..... नराधिपः ॥
 राक्षसो वाय चण्डालो दुष्कृतानां निवारकः ।
 माता पिता वा नृपतिः सुकृतौ कर्माकारिणाम् ॥
 विपाकफलदर्शी च देवराज अधिष्ठितः ।
 सुकृतदुष्कृतानां च कर्मणां दृष्टधार्मिकः ॥
 विपाकफलदर्शिनं देवराजमधिष्ठितं ।
 यदा क्षुपेचते राजा दुष्कृतं विषये स्थितं ॥
 नानारूपं न कुर्वीत दण्डं पापजनस्य च ।
 दुष्कृतानामुपेक्षाया अधर्मा वहुंते मृगं ॥
 ग्रायानि कलहाद्यैव भूयो राष्ट्रे भवन्ति च ।
 प्रकृष्यन्ति च देवेन्द्रास्त्रयस्त्रिंशभवेनपु च ॥

* एव गर्भेः प्रपद्यते इति पाठः पाश्चः ।

यदा ह्युपेक्षते राजा दुष्कृतं विषये स्थितम् ।
हन्यते विषयो घोरेः शाचैरपि सुदारुणैः ॥

विनश्यन्ति तदा राष्ट्रे परचक्रस्य वा क्रमात् ।
भागानि च वलान्येवन्धनं यस्यास्ति मञ्चितं ॥

विविधानि च शस्त्रानि हरन्ति च परस्परम् ।
येन कार्श्येण राजत्वसेतत्कार्यं करिष्यति ॥

विन्नोपयति स्वं राष्ट्रं गजेन्द्र इव पद्मिनीम् ।
विषमा वायवो वान्ति विषमा जलदृष्टयः ॥

विषमा यद्दहनचत्रास्यन्त्रसूर्य्यां तथैव च ।
शस्यं पुष्यं फलं वीजं न मन्यक् परिसु(प)च्यते ॥

दुर्भिक्षं भवते तत्र यत्र राजाह्युपेक्षकः ।
अनान्तमनसा देवा भवन्ति भवनेषु च ॥

यदा ह्युपेक्षते राजा दुष्कृतं विषये स्थितम् ।
ते सर्व्वे देवराजास्य वक्ष्यन्ति च परस्परं ॥

अधार्मिको ह्ययं राजा ह्यधर्मपचमाश्रितः ।
न चिरेण ह्ययं राजा देवताः कोपयिष्यति ॥

देवतानां परिकोपाद्विषयोऽस्य विनश्यति ।
शस्त्रेण नास्य धर्मस्य विषये य(ऽ)च भविष्यति ॥

सायानां कच्छहानां च रोगाणां च समुद्भवः ।
प्रकुप्यति च देवेन्द्र उपेक्ष्यन्ति च देवताः ॥

प्रभुष्यते च तद्राष्ट्रं स नृपः शोकमृच्छति ।
इष्टवियोगं प्राप्नोति चाता वाय सुतेन वा ॥

प्रियभाष्यांवियोगो वा प्रीयते दुहिताय वा ।
उल्कापाता भविष्यन्ति प्रतिसूर्यास्तथैव च ॥

परषक्रमथं चापि दुर्भिक्षं वर्द्धते मृगं ।
प्रियामाभ्यास्य स्रियते दुःप्रियस्तु गर्जते वरः ॥

सूताभौष्टं प्रियाश्वासंकरा भाष्यांविरोधिनिः ।
परस्परं हरियन्ति कुलभागधनानि च ॥

देशे देशे हनियन्ति शस्त्रेण च परस्परं ।
विवादाः कलहाशाला भवन्ति विषयेषु च ॥

यद्दः प्रविशते राष्ट्रे व्याधिभिर्भवन्ति दारुणः* ।
अधार्मिका भविष्यन्ति दक्षिणीयास्तदन्तरम् ॥

अमात्याः परिषदस्यैवभवन्त्यस्याप्यधार्मिकाः ।
अधार्मिकजने पूजा भविष्यति तदन्तरम् ॥

धार्मिकानां च सत्त्वानां नियहो भवति ध्रुवं ।
अधार्मिकजने मग्नानं धार्मिकानां च नियहर्मा ॥

अथस्तत्र प्रकृत्यन्ते नक्षत्रजलवायवः ।
अथो भावा विनश्यन्ति अधार्मिकजनोद्गृहे ॥

सद्गुर्धरसनोजस्य सत्वोजः पृथिवीरमः ।
असभ्यजनसम्मानं सभ्यजने विमानताः ॥

* पक्षेः प्रविशते राष्ट्रं व्याधयो भान्ति दारुणाः । इति पाठो युक्तः ।

† अधार्मिके च समानो धार्मिकानां च नियहः । एवं पाठः समीचनतया प्रतिभाति ।

‡ अथ प्रकृत्यन्ति इति पाठः सद्गुर्धरे इन्दोऽनुरोषादुत्थाकरषष्टयःअनुरोषाः ।

§ असभ्यजनसम्मानः सम्ये चैव विमानता इत्यपि पाठः पयोक्तव्यः ।

चयस्तत्र भविष्यन्ति दुर्भिक्षमग्रनिर्मरं ।

फलशस्त्ररसौञ्जय न भवन्ति तदन्तरे ॥ .

ग्लानेन वज्रलाः सत्त्वा भवन्ति विषयेषु च ।

मधुराणि महान्ति च निष्कलानि विषयेऽपि* हि ॥

परिताप्य भविष्यन्ति तिरुक्कटुक एव च ।

पूर्वरम्याणि भावानि क्रीडाशास्त्ररतीनि च ॥

सभा रम्या भविष्यन्ति आयासा शतव्याकुलाः ।

शस्यानां च फलानां च क्षिग्धभावं रसं क्षपेत् ॥

न तथा प्रीणयिष्यन्ति शरीरेन्द्रियधातवः† ।

दुर्वर्णसत्त्वा‡ भविष्यन्ति खल्पस्थामाः सुदुर्वलाः ॥

वज्रं च भोजनं भुक्त्वा वृत्तिं नामादयन्ति ते ।

वलं च वीर्यं स्यामं च न लभन्ति तदन्तरे ॥

हीनवीर्याणि सत्त्वानि भवन्ति विषयेषु च ।

सत्त्वाः भविष्यन्ति रागान्तां नानाव्याधिप्रपौडिताः ॥

यहा भविष्यन्ति नक्षत्रा नानाराक्षससंभवाः ।

अधार्मिको भवेद्भ्राजा अधर्मपक्षसंस्थितः ॥

वैधातुके विरुध्यन्ति सर्व्ववैलोक्यमण्डलं ।

अनेके ह्यौदृशा दोषा भवन्ति विषयेषु च ॥

* मधुराणि महान्ति च विषये निष्कलानि हि । एवं पाठो युक्तः ।

† अथ शरीरेन्द्रियधातवः इति पाठः संगच्छते ।

‡ भाष्यानि इति पाठे कल्पिते इन्द्रोभद्रदोषपरिहारः स्यात् ।

§ अत्रापि भाष्यानि इति क्रिया कल्पनीया इन्द्रोऽनुदोषात् ।

यदा पचस्वितो राजा दुष्कृतं समुपेक्षते ।
येन कार्येण राजा वै देवेन्द्रेभिरधिष्ठितः ॥

न तत्करोति राजत्वं दुष्कृतं समुपेक्षतः ।
सुहृता नोपपद्यन्ते सर्वदेवसुरालये ॥

दुष्कृतेन(च) गच्छन्ति प्रेततिर्यग्नरकेषु च ।
अयन्निर्गद्देवभवनात् प्रपातयति दुष्कृतात् ॥

यदा ह्युपेक्षते राजा दुष्कृतं विषये स्थितं ।
पितृणां देवराजानां भवते साध्यनाधिकः* ॥

न तद्भवति पुत्रत्वं न राजत्वं हतं भवेत् ।
यदापि लभ्यते कार्यं शाय्यैरपि सुदारुणैः ॥

तस्मादधिष्ठतो राजा देवेन्द्रेर्मनुजालये ।
दुष्कृतानां शमनार्थायां सुहृतानां प्रवर्त्तकः ॥

ऽदृष्टधार्मिकं सत्त्वानां विपाकजनको नृपः ।
सुहृतदुष्कृतानां च कर्मणां यः प्रयन्विधः ॥

विपाकफलदानार्थं कर्त्ता राजा हि प्रोच्यते ।
अधिष्ठितो देवगणैर्देवेन्द्रेरनुमोदिता ॥

आत्मनोऽर्थे परार्थाय धर्म्मार्थं विषयस्य च ।
शमनार्थाय राष्ट्रेषु शमनाय जनस्य च ॥

* अथ साध्यनाधिक इति पाठः सन्दिग्धः ।

† शमनाय दुष्कृतानां इति पाठः सङ्गतः ।

‡ दृष्टधार्मिक इति अनुसाराद्विरचिते पदे प्रयुक्ते सति अश्वोभङ्गमङ्गाजिरासः श्याम् ।

§ विपाकफलदानार्थमिति शब्दम् ।

त्यजेच्च जीवितं राज्यं धर्माधि विषयस्य च ।
माचाधर्ममपृच्छित्वा जानन्दं समुपेक्षते ॥

न चान्यस्तादृशो नाशो विषयेऽस्मिन् सुदारुणः ।
यथासायममुत्पन्ने प्रायकान्तारनिग्रहः ॥

भूयो भवन्ति प्राथानि विषयेऽस्मिन् सुदारुणैः ।
विलुप्यते च तद्राष्ट्रं गजैरिव महासरः ॥

प्रकुप्यन्ति देवेन्द्रा विरुपन्ते सुलालयम्* ।
विषमाः सर्वभावा (हि) भवन्ति विषमस्य हि ॥

तस्माद्दोषानुरूपं स्यात् कुर्याद्दमकपापकारिणाम्† ।
धर्मण पालयेद्राष्ट्रं माचाधर्मं समाचरेत् ॥

जीवितं च परित्यज्य मा पापे पतितो भवेत् ।
बन्धुजने परजनेषु च सर्वराष्ट्रजनेषु च‡ ॥

एकपत्नी भवेद्राजा मा पद्मे पतितो भवेत् ।
चैलोक्यमापूरयते यगसा धार्मिको नृपः ॥

हर्षयिष्यन्ति देवेन्द्रा स्वयचिंशभवनेषु च ।
जम्बूदीपे तथास्माकं पुत्रा धर्मात्मका नृपाः ॥

धर्मण शास्यते राष्ट्रं सुकृते स्थाप्यते जनम् ।
सुकृते न च राजान दृष्ट प्रेषयन्ते जनम् ॥

* प्रकुप्यन्ति च देवेन्द्रा विरुपन्ते सुलालये । इति पाठः संगच्छते ।

† तस्माद्दोषानुरूपं दमयेत् पापकारिण इति पाठे बन्धोभङ्गदोषपरिहारः स्यात् ।

‡ बन्धुजने परजने सर्वराष्ट्रजनेषु च । एवं पाठः कल्पनीयः ।

देवैर्देवसुतैः पूर्णं करोति च सुरालयम् ।
धर्मेण सा(ग्रा)स्यं तद्राष्ट्रं राजानः सुप्रहर्षिताः ॥

प्रसन्ना भान्ति देवेन्द्रा रचन्ते तं नराधिपम् ।
सम्यग् वहन्ति नक्षत्राणि चन्द्रसूर्य्यं तथैव च* ॥

कालेन वायवो वान्ति काले चैवं प्रहर्षति ।
सुभिक्षं कुर्वते राष्ट्रे तथा देवसुरालये ॥

अमरामरपुत्रेण पूर्णं भाति सुरालयम् ।
तस्माद्राज्यं नरपतिः प्रियं जीवत आत्मनः† ॥

आवर्त्तयेद्भूर्भरत्नं येन लोकः सुखी भवेत् ।
धार्मिकीं जनयेत्सेवां या गुणैः समलङ्कृता ॥

स नित्यं सेवते तुष्टां सदा पापविवर्जितः ।
धर्मेण पालयेद्राष्ट्रं धर्मं समनुग्राहयेत् ॥

सुहृते स्थापयेत् सत्त्वान् दुष्कृते च निवारयेत् ।
सुभिक्षं भवते राष्ट्रे धर्मी च भवते नृपः ॥

यथानुरूपं कुरुते दमेन पापकारिणाम् ।
यगस्त्री भवते राजा सुखं पालयते प्रजा इति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूक्ष्मेन्द्रराजे देवेन्द्रसमर्थं नाम
राजग्रास्रपरिवर्त्तस्त्रयोदशः ॥

* वहन्ति सम्यग्वाणि चन्द्रसूर्य्यं तथैव च । इति पाठः सुहृतरः ।
† प्रियं जीवितमात्मन इति पाठः साधुः ।

ससागरा त्यक्तवसुन्धरा तदा
 यदा वभूव नृपचक्रवर्ती ।
 चत्वारि दीपानि सरद्वपूर्णां
 निर्यातिता पूर्वजिनेषु मध्यम् ॥
 नचास्ति तददर्शप्रियं मनायं
 पूर्वं च मध्यं न च त्यक्तमासीत् ।
 तं धर्मकायं परिमार्गणाथं
 प्रियजीवितं त्यक्तमनेककल्पान् ॥
 यथापूर्वकल्पेषु अचिन्तितेषु
 रत्नशिखस्य सुगतस्य प्राधने ।
 परिनिर्वृतस्य सुगतस्य तस्य
 सुसम्भवो नाम वभूव राजा ॥
 स चक्रवर्ती चतुर्दोष ईश्वरः
 समुद्रपर्यन्तमही प्रशास्यते ।
 जिनेन्द्रघोषाय च राजधानीये
 सुप्तो वभूव तद् राजकुञ्जलः ॥
 स्वप्नान्तरे बुद्धगुणाश्च श्रुत्वा
 रत्नोच्चयं पश्यति धर्मभाणकम् ।
 क्षितं सूर्यमथे च विरोचमानं
 प्रकाशयन्तमिमसूचराजम् ॥
 स्वप्नादिबुद्धस्य वभूव राजा
 प्रीतिस्फुटं सर्वप्ररीरमस्य ।
 अभिनिक्रमे राजकुलानि दृष्ट्वा
 उपसङ्गमी आवकसद्व्यमथम् ॥

करोति पूजां जिनश्रावकानां
 रत्नोच्चये वृच्छति धर्मभाणकम् ।
 क्वचास्ति भिचुरिह चार्य्यमठः
 रत्नोच्चयो नाम गुणान्वितस्य ॥

तेनान्तरे रत्नोच्चयो हि भिचु
 रन्यत्र गुहान्तरे संनिपद्यः ।
 विचित्ररत्नं इमु सूत्रराजं
 स्वाध्यायमानः सुखमंनिपद्यः ॥

देशेतिराजस्य तदन्तरेण
 रत्नोच्चयं भिचु स धर्मभाणकः ।
 र(अ)न्यत्र गुहान्तरमन्निपद्यं
 तं तेन लक्ष्मीशि(श्रि)यया ध्वलन्तम् ॥

एषोऽत्र रत्नोच्चयधर्मभाणको
 धारेतिगम्भीरजिनस्य गोचरम् ।
 सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्ररत्नं
 सूत्रेन्द्रराजं मततं प्रकाशयेत् ॥

वन्दि त्वं पादौ रतनोच्चयस्य
 सुमभवो राज इदं प्रवीति ।
 देशे हि मे पूर्णगंगाद्वेषके
 सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्ररत्नम् ॥

अधिवामयि मरतनोच्चयस्य
 राजस्य तस्यैव सुमभवस्य ।
 सर्व्वं हि माहस्त्रिकसोकधातौ
 महर्षितामस्यं यभूव देवता ॥

वसुधाप्रदेशे परमे विशिष्टे
 रत्नोदके गन्धजलाम्बुमिके ।
 पुष्पावकीर्णां धरणौ स हत्वा
 तत्रासने प्राप्य तदा नरेन्द्रः ॥

समलङ्कृतं राज तदामनं च
 कूर्ध्वैर्ध्वजैर्यश महस्त्रानेकैः ।
 नानाविचित्रैर्वरपुष्पचन्द्रैः
 अभ्याकिरे राज तदामनं च ॥

देवाश्च नागाश्च मकिन्नराश्च
 यक्षाश्च यक्षेन्द्रमहोरगाश्च ।
 दिव्यैश्च मान्दारवपुष्पवरी-
 रभ्यावकिरति तदामनं च ॥

अचिन्तिया नियुतप्रतमहस्रकोटीयो
 ये आगता देवभवायकामा ।
 अभिनिष्क्रमित्वा रतनोच्चयं हि
 अभ्याकिरेयन्ति च सारपुष्पैः ॥

स चापि रत्नोच्चयधर्मभाणकः
 शुभाभगाच्चः शुचिवस्त्रप्रासृतः ।
 उपमंक्रमित्वा तदामनं हि
 हताञ्जलि भृङ्गनमस्यते च ॥

दिवेन्द्रदेवानि च देवतानि
 मान्दारवपुष्प प्रवर्षयन्ति ।
 अचिन्तिया तूर्ण्यप्रतमहस्राणि
 प्रवादयन्ति म्रियत अन्तरीचे ॥

अभिसदित्वा स सन्निपथो
 रत्नोच्चयो भिक्षुः सधर्मभाणकः ।
 अनुस्मरित्वा दशसु दिशामु
 अचिन्तिया बुद्धमवस्रकोटीयः ॥

सर्वेषु सत्त्वा न कृपां जनिता
 कारुण्यचित्तं समुपादयत्युः ।
 राजस्य तस्यापि सुसम्भवस्य
 प्रकाशितं सूत्रमिदं तदन्तरे ॥

कृताञ्जलि भूत्वा स्थित्वा राजा
 ए कायवशामनुमोदितेन ।
 सद्धर्मवेगाश्रुप्रमुक्तनेत्रः
 प्रीतिस्फुटस्तस्य समुव कायः ॥

इमस्य सूत्रस्य ये पूजनाथं
 सुसम्भवो राज तदन्तरेण ।
 गृह्णित्व चिन्तामणिराजराजं
 सत्त्वार्थहेतोः प्रणिधिं चकार ॥

वपन्तु अथ इह जम्बूद्वीपे
 स सप्तरत्नानि च भूषणानि ।
 ये चेह सत्त्वा तस्य जम्बूद्वीपे
 सुधिताय भेष्यन्ति महाधनमाय ॥

चतस्रं द्वीपेषु प्रवर्षितानि
 सप्तानि रत्नानि तदन्तरेण ।
 केपूरहारा वरकुण्डलानि
 अन्दान्यक्तानि वपनानि चैव ॥

दृष्ट्वा च तं राजसुसम्भवश्च
 रत्नप्रवर्षं खलु जम्बूद्वीपे ।
 चत्वारि द्वीपानि सरत्नपूर्णां
 निर्यातयाम् रत्नशिखस्य शासने ॥

अहं च स शाक्यमुनिस्तोषांगतः
 सुसम्भवो नाम वेभ्रव राजा ।
 येनेहमभ्यक्तवसुन्धरा तदा
 चत्वारि द्वीपानि सरत्नपूर्णां ॥
 अचोभ्य आसीत् स तथोगतेश्च
 रत्नोच्चयो भिचुं स धर्मभाणकः ।
 येनास्य राजस्य सुसम्भवश्च
 प्रकाशितं सूचमिदं तदर्करे ॥

यन्मे श्रुतं सूचमिदं तदा पुरा
 एकापवाचामनुमोदितं च ।
 तेनेव मह्यं कुमलेन कर्षणां
 श्रोचानुमोदेन श्रुतेन तेन ॥
 सुवर्णवर्षं शतपुण्यक्षत्रणं
 क्षमयि कायं प्रियदर्शनं सदा ।
 नयनाधिरामं जनकानन्ददर्शनं
 रतिङ्करं देव सहस्रकोटीनाम् ॥

न चान्तरं नवतिसहस्रकोट्यो
 कल्याणभूर्वं नृपचक्रवर्ती ।
 अनेककल्पशतसहस्रान्
 यत्कोट्यराजत्व मयानुभूतम् ॥

अचिन्तियाकल्प बभूव शक्रः
 तथैव ब्रह्मेन्द्रप्रशान्तमानसाः ।
 आरागिता मे दशवलाप्रमेया
 येषां प्रमाणं न कदाचि विद्यते ॥
 तथा प्रमाणं बज्रपुण्ड्रस्कन्धं
 यन्मे श्रुतं वानुमोदितं च यथा ।
 यथाभिप्रायेमि बोधिप्राप्ता
 'सुधर्मकायं' च मया हि लब्धम् ॥ इति ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रराजसुसम्भवपरिवर्त्तो नाम चतु

यः कश्चिच्छ्रीमहादेवो तेन साहसं कुलपुत्रो वा। कुलदुहिता वा अतीतानागत-
 प्रत्युत्पन्नानां बुद्धानां भगवतां अचिन्त्यां महतीं विपुलां विस्तीर्णां सर्वोपकरणैः पूजां
 कर्तुकामः स्यात् अतीतानागतप्रत्युत्पन्नानां बुद्धानां भगवतां गम्भीरं बुद्धगोचरं परिच्छातु-
 कामो भवेत् । तेनावश्यं तत्र प्रदेशे विहारे धारण्यप्रदेशे वा यथायं सुवर्णप्रभासोत्तमः
 सूत्रेन्द्रराजः प्रकाशति । नावित्तिसचित्तनाविरहितश्रोत्रेणायं सुवर्णप्रभासोत्तमः सूत्रेन्द्र-
 राजः श्रोतव्यः ॥ * ॥

अथ खलु भगवानिदमेवाप्यं भूयस्या मात्रया संपरिदोपयमानस्तस्यां वेलायामिमा
 गाथा श्रमायत ।

य इच्छेत् सर्वबुद्धानां पूजां कर्तुमचिन्तिया ।
 गम्भीरं सर्वबुद्धानां गोचरं च प्रजानितुम् ॥
 स चरेच्चोपसंक्रम्य विहारं क्षयनं तथा ।
 धावद्देशीयते सूत्रं स्वर्णप्रभासोत्तममिदम् ॥
 अचिन्तियमिदं सूत्रं अनन्तं गुणसागरम् ।
 मोक्षकं सर्वसत्त्वानामनेकदुःखसागरात् ॥

आदिसूत्रस्य पश्यामि अधर्मानिधनं तथा ।
अतिगम्भीरसूत्रेन्द्रं मदभानस्य न विद्यते ॥

न गङ्गारजसा चैव न धरण्या न सागरे ।
न चाम्बरतलस्यस्य किञ्चिच्छक्योपमाकृतौ ॥

धर्माधातुप्रकाशेन प्रवेष्टव्यं तदन्तरम् ।
यत्र धर्मात्मने सूत्रं गम्भीरं सुप्रतिष्ठितम् ॥

तथैव भूय मध्येऽस्मिन् पश्येच्छाक्यमुनिं जिनम् ।
इदं सूत्रं प्रकाशकं मनोज्ञेन स्वरेण च ॥

यावन्ति कल्पकीटो वै असंख्येया अचिन्तिया ।
दिव्यमानुष्यकाण्येव सुखानि ह्यनुभूयते ॥

यदा स एव विजानीयाद् यत्र सूत्रं श्रूणीयते ।
एवमचिन्तियं मद्यं पुण्यस्कन्धं ममार्जितम् ॥

आक्रमेद् योजनशतं पूर्णमग्निखदाद्यतम् ।
यः सङ्क्षुण्णितं सूत्रं सहेत वेदनां भृशम् ॥

समन्तरप्रतिष्ठस्य विचारं लयनं तथा ।
अपगच्छति पापानि सर्व्वेदुःखप्रलक्षणम् ॥

गहनचचपीडा च काखार्द्रगहदारुणा ।
समन्तरप्रविष्टस्य सर्व्वं भान्ति पराहुःखाः ॥

तादृशं आसनं तत्र कुर्व्वीत पद्मसन्निभम् ।
यादृशं नागराजैश्च दर्शितं सुपिनाम्तरे ॥

तत्रासनोपविष्टस्य इदं सूत्रं प्रकाशयेत् ।
लिखितं वाचयेत्तैव तथैव पर्य्यवाप्नुयात् ॥

अततीर्यामनादेव अन्यदेशे गतो भवेत् ।
 दृश्यन्ते प्रतिहार्याणि तत्रासनगतानि च ॥
 धर्मभाणकरूपं च कदाचित्तत्र दृश्यते ।
 कदाचिद्बुद्धरूपं च बोधिसत्त्वं कदाचन ॥
 समन्तभद्ररूपं च क्वचिन्मञ्जुश्रियस्तथा ।
 क्वचिन्नेत्रीयरूपाणि दृश्यन्ते तत्र आसनम् ॥
 क्वचित् केवलमाभासं क्वचिद्दैवतदर्शनम् ।
 शुद्धर्त्तनाभिदृश्यन्ते पुनश्चान्तरदायिषु ॥
 सर्वत्र संसिद्धिकरं प्रशस्तं बुद्धशासनम् ।
 धन्यं माङ्गलसम्पन्नं संगामे च जयावहम् ॥
 जम्बूद्वीपमिदं सर्व्वं यशसायुरपिष्यति ।
 सर्व्वं च रिपवस्तस्य निर्व्विन्ता भान्ति सर्व्वथा ॥
 निहतशत्रुः सदा भाति सर्व्वपापविवर्जितः ।
 सदा विजितसंगामः श्रिया च च प्रमोदति ॥
 मेघ्निन्द्रास्त्रिदमेन्द्राश्च लोकपालास्तथैव च ।
 रजपाणिश्च धन्वेन्द्रः सञ्जयश्च नरर्षभः ॥
 अजवतप्तो नागेन्द्रः सागरश्च तथैव च ।
 किञ्चरेन्द्राःसुरेन्द्राश्च गरुडेन्द्रास्तथैव च ॥
 एतांश्च प्रमुखान् कृत्स्ना सर्वाणि देवतानि च ।
 देवता नित्यं पूजयन्ति धर्मस्त्रपमचिन्तियम् ॥
 महर्षिता भविष्यन्ति दृष्ट्वा सत्त्वाः सगौरवाः ।
 तेऽप्येव चिन्तयिष्यन्ति देवेन्द्राः सर्व्व उत्तमाः ॥

देवतास्यैव ताः सर्वां वक्ष्यन्ति च परस्परम् ।
एता पश्चात् सर्वाणि तेजःश्रीपुण्यसञ्चिताम् ॥

उग्रकुशलमूलेन आगतास्तेन वा दृष्ट ।
य इमं सूत्रगम्भीरं श्रवणार्थमिच्छागताः ॥

अचिन्तियप्रसादेन धर्म्मसूत्रे मगौरवाः ।
एते कारुणिका लोके एते सत्तद्धितङ्कराः ॥

एते गम्भीरधर्म्माणां मद्भर्म्मरमभोजिनः ।
धर्म्मधातुप्रवेगेन यत्र ते प्रविशन्ति च ॥

ये शृण्वन्ति इमं सूत्रं येवान्यान् आवयन्ति च ।
बुद्धाः शतमहस्राणि तेभिस्ते पूर्वंपूजिताः ॥

एतेन कुशलमूलेन इमं सूत्रं शृण्वन्ति च ।
ते सर्वे देवराजेन्द्राः सरस्वती तथैव च ॥

श्रीस्य वैश्रवणस्यैव तथचातुर्महाधियाः ।
यत्रशतसहस्रेण षड्भिर्मद्भिर्महावलैः ॥

तेषां रक्षां करिष्यन्ति दिवारात्रावतन्द्रिताः ।
महावलैश्च यत्सेन्द्रैर्नारायणमहेश्वरौ ॥

अष्टाविंशतिश्रावण्ये सञ्जयप्रमुखानि च ।
यत्रशतसहस्रेभि षड्भिर्मद्भिर्महावलैः ॥

तेषां रक्षां करिष्यन्ति सर्व्वत्रासभयेषु च ।
वज्रपाणिस्य यत्सेन्द्रः पञ्चयत्रगतैरपि ॥

सर्व्वेभिर्वाधिमत्तेभिः तेषां रक्षां करिष्यन्ति ।
मणिभद्रस्य यत्सेन्द्रः पूर्णभद्रस्यैव च ॥

कुम्भीराणकश्चैव पिङ्गलश्च महावलः ।

एकैकश्च यचेन्द्रः यं च यच्चग्रतेर्वृतः ॥

तेषां रचां करिष्यन्ति एभिः सूत्रमिदं श्रुतम् ।

चिचसेनश्च गन्धर्वो जिनराजो जिनर्षभः ॥

मणिकण्ठोमिकण्ठश्च वर्षाधिपतिरेव च ।

महाप्राप्तो महाकालः स्वर्णकेशी तथैव च ॥

पाञ्चिकः कृगलपादेशो महाभागस्तथैव च ।

शुचिरोमः सूर्यमित्रो रत्नकेशस्तथैव च ॥

महाप्रणाली नकुलः कामशेखश्च चन्दनः ।

नागायग्रो हैमवतः सातागिरिस्तथैव च ॥

सर्वे ते षड्भिर्मन्त्रस्य महावलपराक्रमाः ।

तेषां रचां करिष्यन्ति येषां सूत्रमिदं प्रियम् ॥

अनवतप्तो हि नागेन्द्रः सागरोऽपि तथैव च ।

मुचिलिन्दैलपक्षौ च उभौ नन्दोपनन्दकौ ॥

नागशतसहस्रेभि षड्भिर्मन्त्रिर्महावलैः ।

तेषां रचां करिष्यन्ति सर्वतो भयभैलवात् ॥

वली राज्ञर्नमुचिश्च वेमचिचय संवरः ।

प्रह्लादः खरस्कन्दाश्च तथान्ये चासुराधिपाः ॥

असुरशतसहस्रेभि षड्भिर्मन्त्रिर्महावलैः ।

तेषां रचां करिष्यन्ति उत्पातभयभैरवात् ॥

हारौती भूतमाता च पञ्चपुत्रशतेरपि ।

तेषां रचां करिष्यन्ति सप्तमत्तस्थितानि च ॥

चण्डा चण्डालिका चैव यक्षिणी चण्डिका तथा ।
दन्ती च कुग्रदन्ती च सर्वमन्त्रोजहारिणी ॥

एते सर्वे षड्विंशन्तो महाबलपराक्रमाः ।
तेषां रक्षां करिष्यन्ति ममन्तेन चतुर्दिग्ः ॥

सरस्वती च प्रमुखा देवता च अचिन्तिया ।
तथा सप्रमुखा चैवं सर्वाणि देवतानि च ॥

पृथिवीदेवता चैव फलशशाधिदेवता ।
आरामवृक्षचैत्यानित्रामिन्योनदीदेवता ॥

ते सर्वे देवतासंज्ञाः सुप्रहर्षितचेतसाः ।
तेषां रक्षां करिष्यन्ति येषां सूत्रमिदं प्रियं ॥

योजयन्ति च ते सत्त्वा नायुर्वर्णवलेन च ।
श्रीपुष्पतेजलक्ष्मीभिस्ते नित्यालङ्करोन्ति च ॥

ग्रहनक्षत्रपौडास्य सर्वांस्ते शमयन्ति च ।
अलक्ष्मीपापदुःखघ्नं सर्वं ते नाशयन्ति च ॥

पृथिवी देवता चैव गम्भीरा च महाबला ।
सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्ररसतर्पिता ॥

अष्टषष्टिगहखाणि शतानि योजनानि च ।
यावद्बीजतलस्थानं वर्द्धते पृथिवीरसैः ॥

पूर्णं च शतयोजनं सुरस्तात् मन्त्रिवर्त्तति ।
ऊर्द्धं खेहयते मही इतः सूत्रश्रवणावलात् ॥

सर्वांश्च देवतानि च दशदिक्षु व्यवस्थिताः ।
सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्ररसतर्पिताः ॥

ओजोवन्तरा भोन्ति लक्ष्मीवीर्यंवलान्विताः ।
सुखेन प्रीणिता भोन्ति नानारसमर्पिता ॥

सर्वत्र जम्बूद्वीपेऽस्मिन् फलशस्यवनदेवता ।
प्रहर्षिता भविष्यन्ति इह सूत्रप्रकाशने ॥

शस्थानि दृष्टान्येव विचित्रकुसुमानि च ।
विचित्रा फलवृक्षाश्च रोहयन्ति समन्तत ॥

सर्वाणि फलवृक्षाणि आलामाणि वनानि च ।
सुपुष्यत करिष्यन्ति नानागन्धप्रमोदितम् ॥

विचित्रेभिश्च पुष्पेभिर्विचित्रेभि फलेरपि ।
सर्वास्तृणवनस्पत्यो रोहयन्ति महीतले ॥

सर्वत्र जम्बूद्वीपेऽस्मिन् नागकन्या अचिन्तिता ।
प्रहृष्टचेतसोद्भूता पद्मिनीषूपसक्रम ॥

रोहयन्ति विचित्राणि सर्वासु पद्मिणीषु च ।
पद्मकुमुदोत्पलानि च पुण्डरीकास्तथैव च ॥

धूमाभ्रजालिनीसुक्त भवते गगन शुभम् ।
तमोरजोविनिर्मुक्त दिशो भान्ति प्रभास्वरा ॥

सूर्यं सहस्रकिरणैरस्मिजालेन सुप्रभ ।
गम्भीरेणावभासेन हर्षितस्योदयिष्यति ॥

जम्बूनदसुवर्णस्य विमानान्तरसंस्थित ।
सूर्येन्दुदेवपुत्राय इत सूचात् सप्तर्षिता ॥

उदयन्ति जम्बूद्वीपे सूत्रेन्द्रसंप्रवर्षिताः ।

अनन्तरस्मिञ्जालेन ती भासतां समन्ततः ॥

सह बोधितभासेण रस्मिञ्जाले प्ररोदने ।

नानापद्मिनीसंच्छन्ने कमला बोधयिष्यति ॥

सर्व्वत्र जम्बूद्वीपेऽस्मिन् नानाशयफलौषधीः ।

परिपाचयन्ति सम्यक् तं चातपयते नहि ॥

चन्द्रसूर्य्यौ विशेषेण अवभासतां तदन्तरम् ।

सम्यग् वहन्ति नचत्रा वातवर्षन्तथैव च ॥

सुभिक्षं भवते सर्व्वजम्बूद्वीपे समन्ततः ।

विशेषेण च तद्द्राष्टं यच्च सूत्रमिदं भवेत् ॥

इति सुवर्णप्रभासोत्तमसूत्रेन्द्रजाले यथापरिवर्त्ती

नाम पञ्चदशः ॥

